

SREČANJE PO 20 LETIH

PRAZNOVANJE DNEVA BORCA ZAJELO VSO DOMOVINO

Več kot dva tisoč borcev in občanov z nekdanjega področja celjskega okraja se je udeležilo srečanja prekomorskih brigad v Ilirski Bistrici. Poleg tega so po občinah organizirali še osrednje proslave Dneva borca. V šentjurski občini je bila osrednja proslava v Sentvidu nad Planino, kjer so odkrili spomenik petnajstim borcem. V Laškem je bila osrednja proslava na starem gradu, v Mozirski občini v Smihelu in na Tomanovi planini, v žalski prekop posmrtnih ostankov junaka PETRA SPRAJCA — in razvitje prapora v Sempetru ter partizansko srečanje v Braslovčah.

Proslave so organizirali po vseh večjih krajih na področju nekdanjega okraja in v skoraj vseh krajih, ki nosijo

zgodovinska obeležja iz časov narodnoosvobodilne vojne. Proslav se je udeležilo ali pa v njih sodelovalo več deset tisoč občanov.

Ze na predvečer praznovanja so v nekaterih krajih organizirali razne patrole, ki so hodile po nekdanjih partizanskih poteh, kresove, v Sempetru v Savinjski dolini pa je krajevna organizacija ZB organizirala razvitje prapora in ob tej priliki pripravila kulturni program. V Grižah je v okviru praznovanj gostoval v letnem gledališču kolektiv mariborske operne hiše s Smetanovo Prođano nevesto, ki je navdušila veliko število občanov. Tudi po drugih krajih so že v soboto pripravili kulturne programe in kresovanje ter tako počastili praznik.

Na sam dan praznovanja so v Sentvidu nad Planino odkrili spomenik petnajstim borcem, ki so padli na tem področju malo pred osvoboditvijo. Po odkritju so člani Svobode in učenci osnovne šole na Planini izvedli krajši kulturni program. Po kulturnem programu je bilo partizansko srečanje nekdanjih borcev in aktivistov, ki so se borili in delovali na Kozjanskem.

Na področju mozirske občine je bilo organizirano troje večjih praznovanj in sicer v Lučah, na Tomanovi planini, kjer je organiziral proslavo krajevni odbor ZB iz Nove Stifte ter na Smihelu, kjer so proslavo organizirali občinski odbor, krajevni odbor ZB iz Smihela in borci — delavci iz

(DALJE NA 6. STRANI)

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM OBCINSKE SKUPSCINE IN SEKRETARIEM OBCINSKEGA KOMITEJA ZALSKE OBCINE

JOSKOM ROZMANOM IN JOZETOM CERJAKOM

Zalska občina si je za proslavitev 20-letnice osvoboditve in proglatitve Zaleca za mesto določila kar deset dni praznovanja. In sredi praznovanja smo obiskali Joska Rozmana, predsednika občinske skupščine Zalec in Jožeta Cerjaka — sekretarja občinskega komiteja Zalec, ki sta nam spregovorila o uspehih in problemih žalske občine.

— Katere najpomembnejše uspehe je dosegel gospodarski razvoj v občini?

— Gotovo je eden najvažnejših uspehov spoznanje industrijskih podjetij, da brez izvoza ne morejo redno gospodariti, niti ne morejo misliti na večji razvoj dosežanih zmogljivosti. Pred časom so še naša podjetja smatrala, da je izvoz nujen zaradi pritiska od zgoraj in so s tem da so vršile izvoz, sama sebe smatrala za rodoljubne. Sele ekonomski pritisk je predrugačil gledanje na izvoz. Podjetja so uvidela, da brez izvoza ni rednega dela, ni razširjene reprodukcije itd. Prav to novo spoznanje pa je osnovno za hiter prehod od ekstenzivnega na intenzivno gospodarjenje. Prepričani smo, da bomo ta prehod izbojevali.

Največji uspeh pa smo dosegli predvsem v kmetijstvu. Zalsko področje je znano po hmelju, toda naš uspeh je predvsem v izbojavanem podružbljanju kmetijskih površin in v tem, da lahko trdimo, da imamo pri nas že industrijsko kmetijstvo. Ob monokulturnem kmetijstvu — hmelju pa je nujen tudi razvoj živinoreje in travništva. Živinoreja je nujna zaradi potrebe po živinskem gnoju, travniki pa zaradi kolobarjenja hmelja.

— Vsa industrija žalske občine je predelovalna. Kako bo nanjo vplivala reforma ali kako je industrija vašega področja pripravljena nanjo?

— Ker naša industrija že dlje časa izvažata, so jo prav srečanja z ekonomskimi merili na zunanem trgu v marsičem notranje preobrazovala. Da ta izvoz ni bil v izgubo podjetij, je zasluga v delnih rekonstrukcijah, ki jo je večina naše industrije že izvedla. In če lahko trdimo, da ta delna rekonstrukcija še omogoča ugodne rezultate, potem je pač jasno, da nihče ni izvažal zato, da bi kril izgubo na domačem trgu. Torej, delna rekonstrukcija in tradicija nam zagotavljata, da bomo zmogli prebrsti težave, ki bodo nastale z uvajanjem gospodarske reforme.

Trenutno je najbolj problematična predelovalna industrija KOVO v Vranskem zaradi nedovršene proizvodnje; ugodno pa lahko ocenjujemo željo po poslovnem sodelovanju MTT Maribor, TT Prebold in Tiskanine Kranj. Jasno pa nam je, da so bolj kot kdajkoli važni naši napori in napori strokovnjakov, da prebrdimo težave, ki so.

— In vaše želje občanom ob prazniku?

— Vse najboljše in veliko pripravljenosti, da bomo skupaj premagovali težave. Želim, da bi vsi občani z istim razumevanjem in voljo kot doslej reševali probleme, ki nastajajo v deželi s tako naglo rastjo, kot je naša.

CELJSKI
TEDNIKGLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA
CELJE, 10. JULIJA 1965 — LETO XV. — ŠT. 27 — CENA 30 DIN

SEJA CELJSKE OBCINSKE SKUPSCINE

PRED POMEMBNI MI ODLOČITVAMI

Petkova seja celjske občinske skupščine je bila slovesna kot že dolgo ne. Na dnevnem redu je bilo namreč nekaj dogodkov, ki so k temu bistveno prispevali. Začelo se je s tem, ko je predsednica likvidacijske komisije Milena Vršnik — Štitarjeva v imenu okrajne skupščine izročila v last in upravljanje celjski občinski skupščini stavbo Narodnega doma, hkrati z njo pa tudi obširno gradivo o razvoju ljudske oblasti na področju celjskega območja. Seje občinske skupščine so se poleg odbornikov, udeležili tudi poslanci našega terena, med njimi tudi tovariš Tone Bole, poslanec v zveznem zboru zvezne skupščine.

Ko je tovarišica Milena Vršnikova predala ključ Narodnega doma predsedniku občinske skupščine Marjanu Učakarju in povedala nekaj be-

sed o zgodovini in poslanstvu tega poslopja, je zaključila z željo, da bi Narodni dom v prihodnje služil mladi generaciji, njihovem kulturnemu

udejstvovanju, krepitvi narodne zavesti in ostalim tradicijam. Po tem, ko se je predsednik skupščine zahvalil za ključ, je občinska volilna ko-

misija obvestila odbornike, da so bili ob nadomestnih volitvah na območju, kjer je nekdanjim odbornikom zaradi zaposlitve v upravi občinske skupščine minil mandat, izvo-

ljeni Zdravko Trogar, Stane Kokalj in Milan Seničar. Novoizvoljeni odborniki so podali nato še slovesno zaobljubo.

(Dalje na 3. strani)

Sodelovanje razširiti tudi na druga področja

IGRALSKI KOLEKTIV GRADSKEGA KAZALIŠTA IZ VIROVITICE JE POZDRAVILA PREDSEDNICA OBCINSKEGA SVETA ZA ZNANOST IN KULTURO MARIKA FRECE — ZORKOVA SKUPNO S PREDSTAVNIKI DELAVSKEGA ODRRA. V SOBOTO JE GOSTE SPREJELA PODPREDSEDNICA OBCINSKE SKUPSCINE SLAVA FALETICEVA. GOSTJE IZ VIROVITICE SO V CELJSKEM GLEDALIŠČU UPRIZORILI ODRSKO PRIREDBO ROMANA JA, DANILO. SREČANJE IGRALSKEGA KOLEKTIVA Z GOSTITELJI — CLANI DELAVSKEGA ODRRA JE BIL IZREDNO PRISRČNO.

— Nimam besed, toda prepričan sem, da delim misli svojih kolegov,« je povedal direktor Gradskega kazališta, tovariš STJEPAN REDER, »da nam je kolektiv Delavskega odra in celjsko občinstvo v času našega bivanja v Celju pripravilo s svojo prisrčnostjo edinstveno srečanje, ki nam bo ostalo v trajnem spominu.

Po prihodu v Celje, kamor so gostje prispeli v petek zvečer, so jim predstavniki Delavskega odra pripravili prisrčen sprejem v hotelu Celeia. Člana Delavskega odra sta oblečena v narodne noše vsem gostom pripela takoj ob prihodu nageljne. Na sprejemu je gostom zaželela dobrodoščilo in jih pozdravila podpredsednica občinskega sveta za znanost in kulturo MARIKA FRECE-ZORKOVA.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Žalna svečanost ob prekopu junaka

Na predvečer praznika dneva borca, so v Grižah prekopali posmrtno ostanke pokojnega prvoborca Petra Sprajca, ki je padel 1. novembra 1941 v borbi prvega štajerskega bataljona. Junaka so položili ob spomenik narodnoosvobodilne borbe v Grižah, kjer sta že pokopana dva borca.

Krsta s posmrtnimi ostanki Petra Sprajca ja ta dan ležala na katafalki v domu »Svobode« v Grižah. Poslednjič je ob krsti pokojnega, stala v spomin častna straža njegovih bojnih tovarišev, nato pa sta se pred domom »Svobode« od pokojnika poslovila tovariša Jože Zupanc — predsednik socialistične zveze in Edi Zu-

panc, predsednik kulturno prosvetnega društva. Žalno svečanost sta dopolnevala še libijska godba in domači pevski zbor.

Ob odprtem grobu se je poslednji poslovil od pokojnega prvoborca Petra predsednik združenja borcev NOV občine Zalec Rudi Cilenšek, ki je govoril o junakovem težkem, toda plodnem življenju. Zaključil pa je s temile besedami:

»Tvoje posmrtno ostanke polagam danes pred veličasten spomenik borbe, pred spomenik padlih borcev Tvojega domačega kraja in obenem polagam veliko zaobljubo Tebi in vsem žrtvam, da bomo varovali svobodo in vse pridobitve našega boja ter da bomo še naprej razvijali in utrjevali socialistično družbeno ureditev.

Naj Ti bo lahka domača zemlja naš dragi nepozabni tovariš Peter.«

PREKOPA POSMRJNIH O-STANKOV PRVORORCA PETRA SPRAJCA, KI SO GA POLOZILI V GROBNICO OB SPOMENIK PADLIM BORCEM, SE JE UDELEŽILO VELIKO ŠTEVILO NEKDANJIH BORCEV, KI SO POČASTILI SPOMIN NEKDANJEGA PRIJATELJA IN SOBORCA.

PIVO-CVETJE
OD 11. DO 18. JULIJA

● LAŠKO

Dobrna 1965

Od danes tedna pa do danes zvečer je vsa Dobrna v znaku IV. letnih amaterskih iger. Na odru Zdraviliške dvorane so se v teh dneh zvrstili številni zbori in igralski ansambli iz vsega bivšega celjskega okraja. S to kulturno manifestacijo so lepo proslavili Dan borca in 30-letnico velikega zleta Svobod na celjski Glaziji.

IV. letne igre v Dobrni so se začele z otvoritveno akademijo, katero so pripravili člani prosvetnega društva »Kajuh« iz Dobrne, pevci zborna »Ivan Cankar« iz Celja, v vmesnih točkah pa so sodelovali tudi recitatorji celjske gimnazije.

V začetku akademije je o pomenu in vlogi kulture govoril član republiške zveze kulturno-umetniških organizacij Slovenije in podpredsednik občinske organizacije tov. Ravnikar, ki je v svojih besedah poudaril pomen kulturnega življenja med vojno in po njej. Po teh uvodnih besedah se je polni dvoran predstavljal pevskega zbor in recitatorji, posebno pa je popestril program nastop kar dveh folklornih skupin: nastopila sta folklorna skupina osnovne šole iz Dobrne in Prosvetno društvo »Kajuh« Dobrna. S svojim izvajanjem narodnih pesmi in plesov sta navdušila poslušalce in pokazala, da je zanimanje za narodne običaje tu zelo veliko. Ob koncu otvoritvene akademije je nastopil še Jovanovičev orkester z izvajanjem dveh del iz jugoslovanske glasbe.

Na dan borca so se amaterske igre nadaljevale z nastopom dvanajstih odraslih zborov iz mnogih krajev celjskega okraja. To medobčinsko srečanje zborov se je začelo ob 16. uri, zvečer pa je bila na sporedu prva igra. Občinstvu se je predstavilo Prosvetno društvo »Zarja« iz Trnovlj z godbo iz Kitajske-Rdeče in modro v mavrici. Delo je zrežiral Stefan Zvižej, ki je uvedel tudi to novost, da igralci niso bili na odru ampak kar med gledalci. Maurerjevo delo je dobro uspelo, prav tako kot da kasneje uprizorjena

Shawova komedija Pygmalion, s katero se je prvič predstavil Delavski oder iz Celja. Premor med naslednjo igro, ki je bila na sporedu v sredo, je v torek izpopolnil nastop harmonikarjev, članov celjske DPD Svobode, ki so pripravili obsežen koncert. V sredo se je občinstvu predstavila DPD Svoboda iz Zagrada z Mazzarinijevo komedijo: Mrtvi ne plačujejo davkov, naslednja dva dni, v četrtek in petek pa so nastopili zopet člani Delavskega odra iz Celja. Prvi dan so zaigrali komedijo Oh, naši ljubi otroci, naslednji dan na zgodbo iz medvojnega življenja Dogodek v tramvaju, avtorja Miordraga Djurdjeviča. To je bila tudi zadnja igra IV. letnih amaterskih iger na Dobrni, ki pa s tem še niso bile končane. Danes zvečer bo namreč še nastop narodnih in narodnozabavnih ansamblov pod naslovom: Prijeten večer. S tem pa bodo 3. julija začete amaterske igre tudi končane.

Iz vseh uprizorjenih del in nastopov smo opazili precejšen razmah v delu amaterskih ansamblov. IV. amaterske igre so zelo popestrili nastopi pevskih zborov, folklornih skupin in recitatorjev. Uspeh takšne prireditve je pokazal, da bo treba o obdržati tudi v prihodnje.

IV. letne amaterske igre bodo danes končane. Gostje, bilo jih je vedno polna dvorana, so z zanimanjem spremljali program, čeprav nekateri tuji gostje — in teh je bilo veliko — teksta niso razumeli.

Turistična Dobrna je s temi igrami prav gotovo veliko pridobila. Za reklamo je treba tudi nekaj datil

F. Kramer

POVABLJENI SE SPET NISO ODZVALI

PEVSKO SLAVJE

V okvirju dobrnskkih letnih iger je bilo v nedeljo v organizaciji odbora za glasbo pri ZKPO Celje ter domačega turističnega društva veliko pevsko srečanje odraslih pevskih zborov bivšega celjskega okraja. Prireditve je bila sprva planirana na prostem, toda slabe vremenske razmere so organizatorje prisilile, da je bil nastop zborov v akustični zdraviliški dvorani, ki je bila skozi dve uri programa nabito polna, vseh poslušalcev pa niti ni mogla sprejeti.

Nastopilo je dvanajst zborov: ženski zbori Svobode Celje, Svobode Soštanj in Svobode Zabukovca, moški zbori Svobode in Ivan Cankar iz Celja, Svobode Braslovce, Svobode Soštanj, Svobode Zreče, prosvetnega društva iz Velike doline na Dolenjskem, Svobode iz Ljubnega ter mešana zborna Soštanj in ZPD France Prešeren iz Celja. Vsak zbor je zapel tri pesmi in s tem prikazal del svojega truda in dejavnosti na področju zborovske glasbe. Skromen sopek, pisano priznanje in aplavz navdušenih poslušalcev je bila nagrada za trud in sodelovanje — na tem pevskem slavju.

Seveda je bilo tu in tam opaziti pri posameznih zborih razne tehnične pomanjkljivosti in izgovorjavi, intonaciji, izbiri programa (precej smo slišali zastarelih pesmi) in predvsem v dinamiki, toda s prireditvijo smo lahko zadovoljni, saj podobnega srečanja odraslih pevskih zborov že dolgo ni bilo ne samo pri nas, ampak v Sloveniji sploh. Poslušalce so predvsem navdušili moški zbori iz Braslovce, Zreče in Ivana Cankarja iz Celja ter seveda mešana zborna ZPD France Prešeren iz Celja. Ob koncu je prireditelje in nastopajoče prevečala ena sama misel, da naj bi podobna srečanja postala tradicionalna in naj bi privabila še več pevskih ansamblov, da bi se tako še bolj poživila v zadnjem času sicer nekoliko zamirajoča pevška dejavnost.

Ob koncu naj izrazimo še dve zanimivi dejstva: Skoraj v vseh zborih je nastopilo tudi precej mladih ljudi, kar je hvale vredna ugotovitev, razočarani pa smo bili nad indolentnostjo vabljenih predstavnikov našega javnega in političnega življenja, saj ni bilo nikogar, ki bi se odzval vabilu na to lepo kulturno prireditve v počastitev 20-letnice osvoboditve in 30-letnice prvega zleta Svobod v Celju. Sicer pa je to že splošna ugotovitev na vseh podobnih kulturnih manifestacijah v zadnjem času.

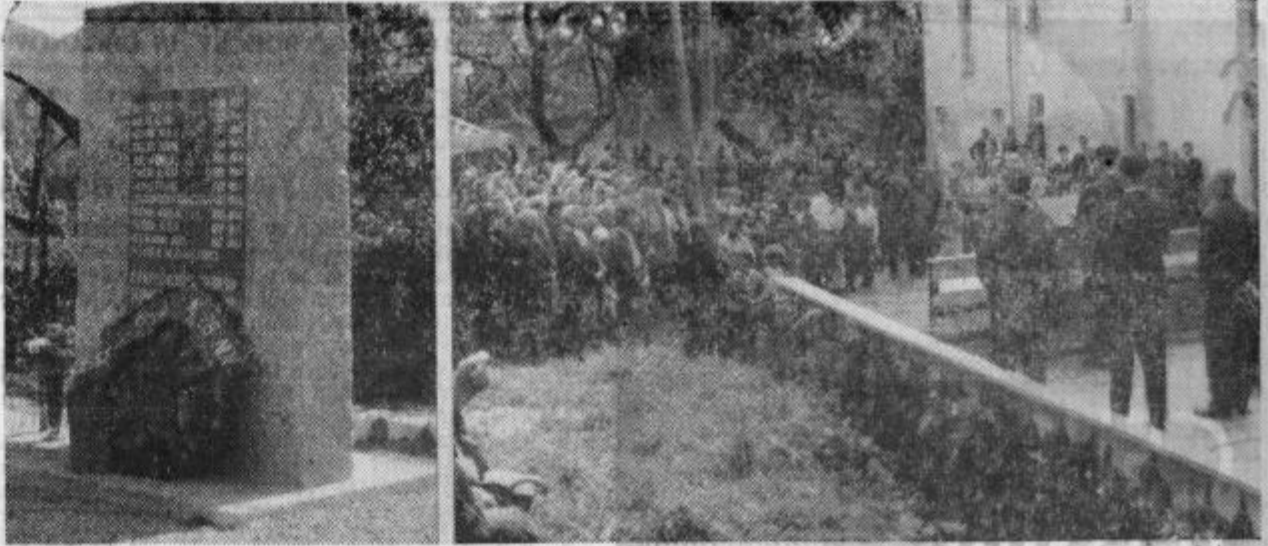
PISANA ZGODOVINA NARODNEGA DOMA

NADALJUJMO TRADICIJE

Celjska občinska skupščina je zdaj končno dobila domicil. Likvidacijska komisija, ki jo je imenovala okrajna skupščina je po njenem sklepu predala celjski občinski skupščini v upravljanje zgradbo Narodnega doma, poslopije torej, ki je bilo že tolikokrat prizorišče pomembnih kulturnih in političnih manifestacij in v katerem je bilo sprejetih že toliko važnih sklepov in načrtov.

Narodni dom ima pisano zgodovino. Že v rimskih časih se je na tleh, kjer stoji danes to poslopije, lhotil velik grad, kasneje ob vdorih ostalih narodov na naše področje, pa je bil porušen. Celjski grofje so svoje mesto obdali z obzidjem, ki je teklo tudi mimo sedanjega Narodnega doma. Predhodnica tega poslopija sta bili v srednjem veku dve manjši zgradbi.

Narodni dom so postavili takrat, ko se je nemški življenj odločil za tretjo in pomendratu slovenski narod. Zanj se je borila slovenska sredina, sredstva zanj pa so zbrali iz vse spodnje Stajerske. Dr. Hočevar, Serbec in Dečko so vodili borbo za Narodni dom. Pet let je trajalo, da so zbrali vse potrebne dokumente in leta 1897. je bil Narodni dom

Osrednja proslava ob praznovanju Dneva borca v šentjurski občini je bila v Šentvidu na Planini. Ob tej priliki so odkrili spomenik 15 borcem, ki so padli na tem terenu malo pred osvoboditvijo. Svečanosti se je udeležil tudi prvoborec Luskar, ki je odkril spomenik in med drugimi še predsednik šentjurske občine. Po odkritju spomenika je bil kulturni program, ki so ga pripravili člani Svobode, osnovne šole Planina in godba na pihala Tovarne emajlirane posode. Foto: J. Sever

USPELO GOSTOVANJE IN PRISRČNO SREČANJE Z GOSTI IZ VIROVITICE

SODELOVANJE RAZŠIRITI TUDI NA DRUGA PODROČJA

(Nadaljevanje s 4. strani)

»Ljubezen do umetniške besede, ni izžarevala samo ljubezni v domačem okolju, temveč je vznikli tudi daleč med brati Hrvati v Virovitici ter tako vzpostavilo trden most bratskih hotenj in skupnega dela.« je uvodoma povedala v svojem nagovoru tovarišica Marica Frece-Zorkova. To sodelovanje ne bi smelo ostati samo pri gostovanjih, temveč bi se moralo razširiti na širše področje in pogostejše obiske ter vzajemno delo.

V soboto dopoldne so si gostje ogledali Muzej narodne revolucije ter celjski Muzej in več kulturnih spomenikov v Celju. Njihove predstavnike pa je sprejela tudi podpredsednica občinske skupščine AVA FALETICEVA, ter se med drugim zahvalila za dar — sliko, ki so jo poklonili skupščini. V razgovoru s predstavniki je tudi podpredsednica izrazila željo, da bi se to sodelovanje med Celjem in Virovitico preneslo še na druga področja.

Popoldne so gostje uprizorili v celjskem gledališču komedijo »Ja, Danilo«, dramatičnijo istoimenskega romana s satiričnimi ambicijami. Pri tem bi omenili, da je problematna dramatičnija slehernega romana, posebno pa se romana, kakršen je »Ja, Danilo«, čigar konjaka je izrazilo besedna, sam tekst pa kozerski. V dramatičniji je tekst izgubil sočnost, ki jo ima kot mestoma zelo duhovita proza in kot drama ni pridobil ničesar, to pa predvsem zaradi neustvarjalne komplikativnosti prirejevalca.

Igralci so nehvaležno nalogo rešili v mejah, ki jih dopuščata neodrska, ohlapna priredba. Režiserju ni kazalo drugega, kot da je forsiral recitacijsko igro in s tem dal poudarek predvsem besedi. Nosilec glavne vloge Stjepan Reder je odigral svojo vlogo brez dvoma solidno. Posebno pozornost je vzbudila D. S. sicer res hvaležni vlogi vlačuge, ki jo lahko štejemo za najboljšo kre-

acijo predstave. Izstopal je tudi D. H. ki je umel vdihniti vlogi... humor in svežino. Tudi ostali igralci so svoje naloge rešili zadovoljivo. Talclo rečemo, da je virovitiško Gradsko kazališče dalo na celjskem odru zaključeno, solidno predstavo, ki jo je publika toplo sprejela.

Naslednji dan so si gostje ogledali ogledali Zgornjesavinsko in Logarsko dolino, slap Rinka ter Solčavo. Ob zaključku so se gostje pohvalno izrazili o gostoljubju, ki je po be-

sedah direktorja STJEPANA REDERJA preseglo vse meje. To srečanje je dokazalo, da to niso samo vezi dveh gledaliških skupin, temveč spontan čut dveh bratskih narodov, ki nudi najlepšo možnost za razvoj in okrepitev nadaljnjih stikov med kulturnimi skupinami in za izmenjavo stikov na vseh ostalih odročjih, je ob slovesu izrazil direktor Gradskega kazališta iz Virovitice STJEPAN REDER. js

ZAGONETKA REŠENA

(Nadaljevanje s 1. strani)

Zadeva je namreč potekala takole:

Za gradnjo študijske knjižnice je takrat obstojal le idejni načrt, ki ga je leta 1954 izdelala ing. Milica Detoni pod vodstvom prof. ing. arhitekta Marjana Mušiča. Po tem načrtu naj bi novejši trakt grofije podrl do prtiličja, nad njima pa naj bi izvedli nadaljnjo gradnjo. Kasneje so v Celju na sestanku predstavnikov občine in političnih organizacij sklenili, da se nad prtiličjem položi železobetonska plošča in da se v tako za silo zgrajenih prostorih uredi lapidarij. Tak sklep je bil sprejet kljub temu, da glavnega načrta za bodočo zgradbo še ni bilo — bil je sprejet na hitro in je bil potemtakem forsiranje »crne gradnje«, kot navaja tožilce. Kdo pa je dal nalogo za gradnjo betonske plošče, ni mogoče točno ugotoviti. Toda to tudi ni važno, saj leta ni mogel predvideti, da bo zidovje porušeno. Tudi na kasnejših sestankih, na katere je včasih prihajal tudi ing. Mušič, so namreč še vedno zagovarjali prvotni idejni načrt.

Do rušenja betonske plošče in še obstoječega zidovja pa je priš-

lo zato, ker so se kasneje odločili za nov idejni načrt, to pa zavoljo tega, ker je po novih načrtih bolj funkcionalnost stavbe bolj rešena in ker so med tem izšli novi predpisi o gradnjah na potresnih področjih, kar je dajalo prednost novim načrtom. Trdnost starega zidovja se je namreč še poslabšala, ker z deli po tem, ko so položili betonsko ploščo, niso nadaljevali.

Takšno je torej pojasnilo javnega tožilca. Odborniki so potrdilo sprejeli, kaj pa o tem mislijo, ni povedal nihče. I. B.

KDO, KOMU IN KDAJ ORGANIZIRA V CELJU KULTURNE PRIREDITVE?

CIRKUS

Sloves celjskega kulturnega življenja smo uspeli dvigniti s kvalitativnimi prireditvami na raven, ki nam je lahko v pomoč. Ob vsaki možni priložnosti se radi s ponosom potrkamo na pesu s kulturno tradicijo, svojitveno za celjsko kulturno življenje, ki je naša — vznikla med nami in za nas! Do nedavna so to kulturno tradicijo pogostjevali in bogatili kulturne prireditve našega gledališča, Delavskega odra, koncertne poslovalnice in drugih institucij, ki delujejo v Celju, in ki so zaradi svojega poslanstva dolžne gojiti kulturo.

Tako se pa je pripetilo (seveda v želji, da bi kulturo čimbolj približali občanom), da smo imeli v Celju več prireditve hkrati. Prepričan sem, da ne zato, da bi nudili občanu večjo izbiro. Za primer nastop Komoraškega zborna v Narodnem domu in istočasni nastop Avenikovega ansambla v dvorani kina Union. Zatem sobotni primer, ko je Delavska univerza organizirala gostovanje Mladinskega gledališča iz Ljubljane s Partizanskim mitingom, Delavski oder je imel v gosteh Gradsko kazališče iz Virovitice, ki je gostovalo z dvema predstavama »Ja, Danilo« v prostori celjskega gledališča, na Dobrni pa je bila otvoritev IV. letnih iger. Pri tem bi se dodali, da je bilo to na predvečer velikega stevila proslav ob praznovanju Dneva borca in 20. obletnice osvoboditve.

Ne želim govoriti o tem, da se nam obeta tudi v bližnji prihodnosti dvoje »kulturnih« prireditve, sodeč po plakatih, ki so izobešeni: namreč gostovanje cirkusa Solfje in otvoritev Celjskih kulturnih iger na Starem gradu in da je poleg tega na prostoru preko Mariborske ceste pred hotelom Celeia že dobila domovanje nekaj cirkusko-zabavna skupina (sodeč po tem, ker imajo že postavljene vozove in vrtljak), temveč bi želel zvedeti v imenu vseh občanov, ki posedamo v polpraznih prireditvenih dvoranah — kako dolgo bo se trajal ta organizacijski CIRKUS. Pri tem bi bilo zanimivo zvedeti še to: kdo je odgovoren in kdo komu ter kdaj organizira tako nesmotno te prireditve. Ali je res nujnost, da v Celju — ne natičujem na kulturne tradicije — da organizirajo te prireditve že vsi poklicani in ne poklicani forumi kot so Delavska univerza, Kino podjetje, Ekonomat občinske skupščine in vsi drugi, ki posedujejo ustrezne prostore za prireditve teh gostovanj in nastopov. Ali ne bi bilo možno, da bi, če že resujejo ob tem tudi materialna vprašanja (kar nedvomno drži), izbrali termin, ko tudi v Celju vlada kulturno mrtvilo! Tako bomo pa se vedno postavljene pred dejstva, da bomo sedeli v nepopolnih dvoranah, ali pa da bo celjsko gledališče, ki je vložilo za prireditve prvih celjskih kulturnih iger na Starem gradu veliko napоров in sredstev, ostalo brez priznanja samo zaradi gostovanja nekega cirkusa. J. Sever

PRED POMEMBNI ODLOČITVAMI

(Nadaljevanje s 1. strani)

V osrednji točki dnevnega reda so odborniki razpravljali o predvidenih gospodarskih ukrepih. V svojih uvodnih besedah je predsednik skupščine Marjan Učakar dejal, da pričakujemo, da bodo tudi na celjskem območju nekatera podjetja zašla v težave, da jim bo sicer treba pomagati, vendar ne na škodo učinkov novih gospodarskih reform.

V diskusiji je sodeloval tudi Tone Božič. Tovarš Božič je največ govoril o devizni reformi, za katero pa je dejal, da je samo del stabilizacijskega programa, ki ga izvajamo že od lanskega leta. Ko je govoril o rezultatih tega dela, je menil, da smo bili doslej premla odločni v pogledu zmanjšanja investicijske potrošnje in da bo treba v prihodnje biti poslednejši. Vendar v ocenah o nujnosti investicij ne bi smeli biti pavšalni. Treba bo temeljito premisliti, katere so investicije, ki vnašajo v gospodarstvo nemir, katere pa so tiste, ki stabilizacijsko vplivajo nanj. Po mnenju tovariša Toneta Božiča so take tiste naložbe, ki gospodarskim organizacijam omogočajo, da svoje proizvodne naloge reže in bolje opravijo.

Tudi v ocenah družbene potrošnje smo bili doslej dokaj nejasni. V prihodnje bo treba namreč temeljiteje premisliti, katero potrošnjo lahko odložimo ali se ji celo odpovemo, katere pa je taka, da pozitivno vpliva na naše gospodarstvo.

Tovariš Tone Božič je poudaril, da ne bi smeli pričakovati, da bo gospodarska reforma kotčana že z zakonskimi določili. Le-ta bodo ustvarila samo pogoje zanjo, medtem ko bo uspeh reforme odvisen od kasnejših skupnih prizadevanj.

Velik del svojega izvajanja je tovariš Božič namenil razpravam o odpuščanju delovne sile. Dejal je,

da je nemir odveč, da pa bo verjetno vsaj v neki meri odpadla izbira delovnih mest. Delovno silo bo treba namreč usmerjati v področja, kjer je primanjkuje.

Občinske skupščine bodo torej postavljene pred pomembne odločitve. Le ob odločilnih ukrepih in skupnem nastopu skupščine in gospodarskih organizacij bodo predvidene reforme dale zaželene rezultate.

Na petkovi seji so odborniki sprejeli še nekaj važnih sklepov. Imenovali so komisijo za narodno obrambo, govorili o delu občinskih upravnih organov itd.

Manjši odkup kot lani

V prvih petih mesecih letošnjega leta je kmetijski kombinat Sentjur odkupil od zasebnih kmetijskih proizvajalcev kmetijskega blaga v vrednosti okrog 190 milijonov dinarjev ali za okrog 17 milijonov dinarjev manj kot v enakem obdobju leta 1964. Pri beconih je bil odkup

veliko nižji kot bi moral biti. Prav tako je bil nižji tudi odkup vseh kategorij goveje živine, jajc, medtem ko je bil odkup kože, fižola, sena in nekaterih drugih artiklov višji kot v enakem obdobju lani. Pričakujejo pa, da bodo v prihodnjem razdobju odkup zvišali.

V ROGAŠKI SLATINI ZAKLJUČEN TURISTIČNI TEDEN

Prireditveni intermezzo

PRETEKLI TEDEN JE TURISTIČNO DRUŠTVO V ROGAŠKI SLATINI ORGANIZIRALO TURISTIČNI TEDEN, KI JE S SVOJIMI PRIREDITVAMI POZIVEL KULTURNOZABAVNO ŽIVLJENJE V TEM ZDRAVILISKEM CENTRU, VRSTA USPELNIH PRIREDITEV JE NAVDUŠILA GOSTE.

ribora. Mariborski solisti — ki smo jih imeli že priliko večkrat poslušati na raznih gostovanjih po krajih našega področja — so s svojim kvalitetnim programom, ki je bil od izvedbe zagrebških gostov za nekaj nians boljši — navdušili poslušalce.

Nastopni koncert sezonskega promenadnega orkestra iz vrst godbenikov orkestra Slovenskega narodnega gledališča iz Maribora je s svojim posebej za ta koncert pripravljenim programom dal prijeten kulturni program v četrtek zvečer. Naslednji večer so bili gostje navdušeni nad izvajanjem jugoslovanskih narodnih plesov, ki jih je izvajal naš najboljši folklorni ansambel FRANCE MAROLT iz Ljubljane. V soboto so gostovali pevci moškega pevskega zbora iz Loge vasi ob hrškem jezeru na Koroškem. Poleg omenjenih prireditev, ki so nudile s svojim širokim repertoarjem še tako zahtevnemu gostu edinstvene kulturne užitke, so godbeniki Slovenskega narodnega gledališča iz Maribora gostovali še z večjimi dopoldanskimi promenadnimi koncerti v zdraviliškem parku.

Z omenjenimi prireditvami, ki so trajale za samo teden dni, je Rogaska Slatina zaživela in dala svojim gostom enkratno kulturno rekreacijo. Pri tem bi morda omenili še to, da je bila repertoarna politika navedenih prireditev izbrana

Letošnji turistični teden so otvorili z zanimivim mednarodnim plesnim turnirjem, ki je bil v zdraviliški dvorani. Tudi letošnji turnir je bil v znamenju nadaljevanja tradicije, ki jo nadaljuje turistično društvo ob sodelovanju kulturno-umetniškega društva Jože Hermanko iz Maribora. Na prireditvi, za katero je vladalo veliko zanimanje, so sodelovali plesni pari iz Avstrije, Nemčije in Jugoslavije. Na prvo mesto se je uvrstil plesni par Ebert iz Nemčije, medtem ko je bil drugo uvrščeni par Mirko Herman in Mira Bencak iz Jugoslavije.

Naslednji dan je v zdraviliškem parku gostovala godba na pihal iz Gansendorfa pri Dunaju s promenadnim koncertom. Gostje so odigrali več klasičnih del, žal pred najhujšim številom poslušalcev. V ponedeljek je bil v zdraviliški dvorani solističen koncert klavirskega dua Igorja Dekleve in Gite Mally s sopranistvo Zlató Ognjanović-Gasperšičevo. Gostje so s spontanijem navdušenjem nagradili izvajalce, kar daje čutiti, da so podobnih kulturnih prireditev željni.

Pri tem ne bi posebej omenjali, da so topro sprejeli večer dalmatinskih pesmi, napolitanskih in zabavnih melodij ter opernih in operetnih arij, ki jih je v terek zvečer izvedel vokalni ansambel Veseli dalmatinci iz Zagreba. Naslednji večer je bil organiziran večer arij, baleta in narodnih plesov ter pesmi, ki so jih izvajali solisti slovenskega narodnega gledališča iz Ma-

Od Reke do Dubrovnika

(nadaljevanje)

Ladijski promet je na Jadranu že deloma ojačan, kljub temu pa na nobeni brzovozni ladji ne moreš dobiti kabine. Te so vse oddane za celo leto za inozemske turiste. Tudi za vojne invalide in nosilce spomenice pri blagajni Brodske agencije na Reki ni izjem. Ponoči, ko gredo inozemci v kabine, lahko dobiš ležalnika na ladji in meni so prinesli tudi dve topli volneni odevi. Tako sem z ladjo »Jadranc« odplula brez načrta in z mnogimi dobri volje iz lepe, življenja polne Reke naprej proti Dubrovniku.

Hotela sem odpotovati že dan prej s »Partizankom«, ki pa je bila »duboko puna«. Prijazna blagajničarka mi je svetovala, da se poslužim ladje »Jadranc«, ki je prispela iz Benetk in vozi izletnike v Grčijo. Tak prijazen nasvet je na potovanju veliko vreden! »Jadranc« je luksuzna ladja z bazenom in vsem komfortom. Potniki so, kot običajno na teh ladjah, le inozemski turisti-grupe Američanov, Angležev in Nemcev ter pet Nizozemcev. Američane je spremljal uslužbenec potovalne agencije iz Beograda, zelo redkobeseden mož. Dve potnici v medsebojnem razgovoru menita, da potovalni vodja s svojimi 150 cm le slabo predstavlja našo, sicer priznano lepo južno-jugoslovansko raso. Zgleda, kot da tu-

di to spada v turizem! Meni je bolj kot njegova zunanost motilo to, da vzdolž cele obale — od Zadra naprej smo se vozili podnevi — ni jasnejval prav ničesar. Le spikerica je ob večjih krajih v angleščini, nemščini in italijanščini povedala ime kraja in navadno še stavek, da se naj potniki zadržujejo v razredih, za katere imajo vozovnice, kar je venomer ponavljala. In nič več! »Sli«, da bi taki spremljevalci tujcev morali znati nekoliko več! Svojim sosedom sem vzdolž cele obale pripovedovala o raznih zanimivostih in zelo jih je zanimala narodnoosvobodilna vojna v teh krajih. V vsakem pristanišču so gostje z daljnogledi opazovali spomenike našim padlim borcem in v tem se je s Holanci razvila široka debata o vojni in nacističnem barbarstvu v njihovi in naši deželi. V Splitu so hoteli kupiti slike Marsala Tita in spomenika padlim borcem. Toda tega niso mogli nikjer dobiti. Zelo jim je bilo žal. Scasoma se je, celi del palube začel obratiti name za informacije o znamenitosti krajev v želji, da bi v 14 dneh čimveč videli in spoznali. Zelo simpatične so bile Nizozemke. Sparazumele smo se sicer v jeziku naših bivših okupatorjev in presenetilo me je pripovedovanje o dogodku, ki ga je brat, Buchenwaldski interniranec, osebuo

Preskrba v vročih dneh

KAJ JE S KRUHOM?

V Celju so v zadnjih dneh pred prodajalnami kruha zrasle vrste. To so vrste nestrpnih in ozlovoljenih občanov, ki čakajo na svoj vsakdanji kruh in se jeze na peke, ki kruha ne spečejo dovolj. Že nekaj dni se namreč kaj rado zgodi, da kruha proti večeru zmanjka in ga ne dobijo vsi, ki nanj čakajo. Direktor obrtnega poslovnega združenja Janez Uranjek pojasnjuje to nenadno pomanjkanje takole:

»Razprave o zvišanju cen življenjskim artiklom, šušljanje o tem, da ne bo moke, sladkorja in ostalega prehranbenega blaga, je med potrošniki povzročilo tako zmedo, da so v nekaj dneh dodobra izpraznili skoraj vsa skladišča moke in mlevskih izdelkov. Veležitar, ki Celje preskrbuje tudi s kruhom, je te dni brez moke, kajti pekarne so v zadnjem času napelke toliko kruha kot že dolgo ne. Tisti ljudje namreč, ki so v potrošniški mrzlici nakupili moko po nekaj sto kilogramov, kruh se namreč zmeraj kupuje-

jo, njihovo nesmiselno početje pa je povzročilo, da našim pekarnam moke primanjkuje.»

V času, ko je potrošnja kruha že tako »na konici« — v teh dneh prihajajo po kruh tudi kmetovalci, ki ga v času poljskega dela doma ne pečejo — je tako stanje lahko dokaj kritično. Ljudje, ki so pokupili moko, so torej storili samim sebi, pa tudi ostalim potrošnikom levo uslugo. V pekarni so nam namreč povedali, da bi ob normalni situaciji do krize sploh ne prišlo, zdaj pa se iz te godlje menda nekaj časa še ne bomo skopali. Če bi tisti, ki so jo skuhal, hoteli zdaj vsaj kaj popraviti; naj iz moke, ki so jo nakupili, pečejo kruh doma, ne pa da še poleg tega kupujejo v pekarnah po čela naročja štruc. In še zanimiv podatek: v Dobrni so v terek prodali za dve sto kilogramov kruha več kot po navadi, v Celju pa je na ta dan šlo v promet toliko kruha, kot ga ne pokupijo, če sta pred nami dva praznika.

Sladko mleko, ki je kislo

Prvi vroči dnevi so povzročili, da potrošniki v Celju kupujemo napol kislo mleko. V loncu se mleko sesiri in gospodinje zljejo na obrat »Mleko« ogorčen plaz jeze in »ljubeznivih« besed. Večsah lahko potrošnik mleko sicer zamenja — če mu v trgovini verjamejo, da se ni usirilo po nje-govi krivdi. Težje pa je, če mleka ni več. Tako se je v zadnjih dneh že nekajkrat pripetilo. Pa smo povprašali mlekarno »Mleko«, kaj je s preskrbo v zadnjih dneh.

»Da mleka ni, je v glavnem kriva trgoška mreža,« so nam pojasnili: »Mi samopostrežnim in ostalim trgovinam pošljemo toliko mleka, kolikor ga naročijo. Mleka imamo dovolj in če ga v trgovinah zmanjka, krivda torej ni na naši strani.«

Ker pa je v terek zmanjkalo mleka tudi v prodajalnah »Mleko«, nas je zanimalo, kako to. Zvedeli smo, da »Mleko« dostavlja mleko v svoje prodajalne samo enkrat dnevno — in to zjutraj. To je verjetno tudi vzrok, da je mleko popoldne že kislo,

kajti v mnogih prodajalnah nimajo primernih hladilnih naprav. Ko smo direktorju obrata »Mleko« povedali tudi to, nam je takole odgovoril:

»Hvaležni smo vsakemu potrošniku, ki nam pove, kaj naj bi ukrenili, da bi izboljšali preskrbo z mlekom. Zato bomo zdaj mleko dostavljali v mlekarno dvakrat dnevno — steklenice bodo torej delj časa na hladnem — pa upamo, da ne bo več pritožb.«

Tako pravijo v »Mleku«, v mlekarni v Stanetovi ulici pa pritožbe potrošnikov ne jemljejo najresneje. »Niso namreč redki, ki se pritožujejo nad kvaliteto mleka v tej lepo urejeni prodajalni in mlečnem bifeju. Zanima nas, kakaj uslužbenec te prodajalne niso mogli tega, kar smo uredili mi, storiti sami. Kaže, da dostava mleka dvakrat dnevno za mlekarno ni problem. Treba bi jim bilo zavrteti samo telefonsko številko, povedati, da v vročih dneh enkratna dostava mleka ni primer-na, pa bi bilo manj slabše volje in neljubeznivih besed. J. B.

s posluhom in je bil morda vsak posamezen nastop ravno zaradi tega izredno toplo sprejet.

NA SLIKI:

Kot kažejo podatki iz preteklih mesecev letošnjega leta, se je v Rogaski Slatini povečalo število nočitev. Minuli mesec pa je Rogaska obiskala rekordno število gostov. Prosztek prikazuje novo terceptjo, ki je blazeno doprinesla k izboljšanju zdravstvenih uslug.

Foto: J. Sever

BUREK V CELJU

V »Veležitariju« so se odločili za zanimivo novost. Celjani bodo verjetno že v kratkem lahko v pekarni kupovali burek. Gre za okrog milijon in 200 tisoč dinarjev, ki bi jih morali investirati v pekarno, pa bomo v Celju dobili specialiteto, ki v ostalih mestih v naši domovini ni redkost. »Veležitar« sredstva ima, pa upamo, da bo zamisel kmalu uresala-cena.

senj na kupe. »Kupite, kupite«, me vabijo prijazne Dalmatinke.

Hrana na ladji je prvovrstna in postrežba ljubezniva, taka kot bi morala biti povsod. Večerja na tako lepi ladji pa je posebej doživljaje. Povprečni jugoslovanski denarnici svetujemo, da se odloči za večerjo, opoldne pa kosilo kompletira s proviantom in sadjem s splitskega trga. V vročini itak ni dobro preveč napolniti želodca! Končno ne pozabimo le za to, da bi jedli vedno po jugoslovansko, saj to lahko storimo vsak dan doma.

Vse od Šplita je vozila ladja vzporedno s pred dnevi odprto Jadransko magistralo, lepotico Jadrana. Skozi zelene vinograde in polja oljčnih nasadov, preko Kaštelanskega polja, ob slikovitih zalivih in zalivčkah Omiske riviere, skozi borove gozdčice Makarskega primorja, zasekana visoko v Biokovo nad morjem in dalje ob Neretvanskem kanalu do dubrovniške obale, se sveti asfaltni trak, ki je skoro povsod viden od Trokira do Dubrovnika.

Dolga je 291 km. Zdaj, ko so utihnile detonacije min in brnenje buldožerjev se z ladje s ponosom oziramo v to sivomodro črto, ki nas spremlja in odpira nove perspektive našemu turizmu.

Ze zatuli sirena. Stopamo v gruški zaliv, kjer se bo ladja zadržala za nekaj časa, nato pa nadaljevala pot do Bara in dalje na grške otoke.

Izstopili so prav vsi!

P. R. JANA

V POČASTITEV OBČINSKEGA PRAZNIKA ŽALSKE OBČINE SMO TOKRAT POSVETILI DVE STRANI, NA KATERIH ŽELIMO VSAJ DELNO PRIKAZATI TRUD IN NAPORE, KI SO JIH VLAĞALI OBČANI ŽALSKE OBČINE V VSEM POVOJNEM OBDOBJU ZA OBNOVO IN RAZVOJ KMETIJSKIH IN INDUSTRIJSKIH ZMOGLJIVOSTI. ZA BOLJŠI STANDARD IN DRUGAČNE, NOVE MEDSEBOJNE ODNOSI MED LJUDMI.

7. JULIJ 1941

7. julij je občinski praznik občine Žalec. Rodil se je pred 24. leti: 7. julija 1941. Bilo je nekaj dni po napadu na Sovjetsko zvezo. Zgodnje jutranje ure 7. julija. Prekaljeni komunisti, ki so sredi junija že odšli v popolno ilegalo, so pripravili veliko trozilno in napisno akcijo po vsej Spodnji Savinjski in Šaleški dolini.

Pa prepustimo besedo preživeliemu aktežu tistih dni. Rudija Cilenšku-Urankarju, današnjemu predsedniku občinskega odbora ZB občine Žalec.

Akcijo so izvedli Skojevci in njihovi simpatizerji. Od Celja, Žalca pa vse do Velenja in Sočanja so skupine pod okriljem teme uničile in razbile številne nemške napisne table in jih zamenjale s slovenskimi, po zidovih so vzniknile številne revolucionarne parole, na cestah so ležali letaki s pozivi na oboroženo borbo proti okupatorju.

V tistem času je bila to ena najpomembnejših akcij na Stajerskem; to je bilo v dneh formiranja prvih enot narodnoosvobodilnega boja na tem predelu.

7. junija 1941 smo se umaknili partijski delavci v ilegalo. To so bili Albin Vipotnik, Pongrac Raček, Franc Lapajne, Jože in Lado Letonja, Julka in Rudi Cilenšek ter Peter Sprajc-starejši. Zatekli smo se v najbližje gozdov. Prenočevali pa smo pri naših zaupnih znanih na področju Griž Liboj in Zabukovice. Nekaj dni zatem pa so se nam pridružili iz Prebolda in Vranskega Anton Pečnik, Anton Kotnik, Farčnik-Buč, Miha Suster, Jožica Kotnik ter Vili Reberšak in Jože Štrnad iz Zabukovice.

Organizacija napisne akcije je bila naše delo. Reakcija nanjo je bila izredno ostra. Številne aretacije so udarile zavredne ljudi. K sreči smo Skojevence posva-

riili pred posledicami. Akcija je bila znak za odhod številnih v ilegalo. Tako so se nam pridružili Skojevci Peter Sprajc-majši, Ludvik Zupanc-Ivo, Nada in Lavra Cilenšek, Nadi Raček ter člani partije Marija Vipotnik, Anica Lapajne in Fani Štrnad. Kmalu zatem pa smo formirali prvo Savinjsko četo s komandantom Jožetom Letonjem in političnim komisarjem Antonom Pečnikom, ki je bil obenem sekretar okroglega komiteja KP za Savinjsko dolino.

Naša druga — ali prva oborožena akcija je bila avgusta meseca, in sicer napad na rudnik Zabukovico. Ta napad smo organizirali skupaj z revirsko četo.

Tako se je torej rodil naš praznik v dneh, ko je bil fašistični zavojevalec naše zemlje strah in trepet številnih ponižanih in poraženih narodov.

CELJSKI TEDNIK LJUDJE RADI BERO

- ker piše o stvareh, ki bralce zanimajo
- ker izhaja enkrat tedensko in tako ustrezno bralcem, ki nimajo vsak dan časa, da bi prebirali časopisje
- ker ni drag, saj stanje mesečna naročnina komaj

100 DINARJEV

Izrežite naročnico in nam jo izpolnjeno pošljite

Naročam **CELJSKI TEDNIK** Pošiljati mi ga začnite z dnem _____

Priimek in ime _____

Kraj, ulica, hišna št. _____ Pošta _____

Lastnoročni podpis _____

ZNAMKA ZA 15 DIN

Celjski TEDNIK
CELJE
P. P. 152

Kmetijstvo je v žalski občini ena najpomembnejših gospodarskih panog. Hmeljišča-pa, ki jih vidimo na desnem posnetku, najbolj tipična panorama savinjske doline

Dolina zelenega zlata

ZA 6-KRAT POVEČALI PROIZVODNJO

Ze pred leti je bilo kmetijstvo v žalski občini na dokajšnji višini, v zadnjih letih pa je dohitelo veliko zamujenega in danes je na najboljši poti, da postane vzgleden primer velike »kmetijske tovarne«, kjer z osvajanjem najsodobnejših metod proizvodnje imajo dovolj »kruha« kmetijski delavci kot zasebni kmetje.

Začetek družbene kmetijske proizvodnje ni bil lahak. Sprva je nacionalizirana zemlja skupaj s tisto, ki so jo pridobili tisti z agrarno reformo, tvorila osnovo socialističnemu kmetijstvu. Kmečke delovne zadruge so doživljale raznovrstne spremembe in opravljale pionirsko delo. In šele pred štirimi leti je iz 16 kmetijskih zadrug nastala Kmetijska zadruga »Savinjska dolina«, dočim je od 6 kmetijskih gospodarstev nastal kmetijski kombinat. Lani pa je prišlo do združitve obeh kmetijskih enot pod skupnim naslovom Kmetijski kombinat s sedežem v Zalcu.

Številne prednosti enotne politike so narekovali združitev. Danes kmetijski kombinat zaposluje 1.500 stalnih delavcev in uslužbenecv ter okrog 800 sezonskih delavcev, od tega pa imajo okrog 130 inženirjev in tehnikov — torej močan strokovni aparat. In kar je najbolj zanimivo: z večanjem socialističnega sektorja v kmetijstvu se vse bolj zmanjšuje delež kmečkega prebivalstva, medtem ko kmetijska blagovna proizvodnja raste. Samo v zadnjih letih se je zmanjšalo število kmečkega prebivalstva za dobrih 10 odstotkov (od 39 na 28 odstotkov).

Kmetijska dejavnost žalske občine ustvarja dobro tretjino narodnega dohodka, kar je posebej pomembno, saj to ustvarja ob sorazmerno majhnem uvozu. Hmelj je na prvem mestu. Letno ga pridobe okrog 2.200 ton, izvoz hmelja pa vrže od 5 do 6 milijonov dolarjev. Za doseg tega intenzivne kmetijske proizvodnje pa so bila potrebna vlaganja. Kombinat je tako doslej vložil v ureditev hmeljarskih nasadov, v gradnjo kmetijskih sušilnic, gospodarskih objektov, v nabavo kmetijske opreme in živine okrog 8 milijard. Uspehi niso izostali in so dokaz, da smotrna vlaganja imajo svoje mesto v investicijski potrošnji.

Ko govorimo o podružljanju kmetijske proizvodnje, potem lahko za žalsko občino trdimo, da je proces podružljanja končan. Stanje kot je (20 odstotkov ali 2.500 ha obdelovalnih površin v družbenem sektorju) zagotavlja zelo dobre uspehe v hmeljarstvu živinoreji, ki je nujna spremljevalka hmeljske proizvodnje. Uspeh kmetijskega kombinata pa je vsekakor še pomembnejši predvsem zaradi dobrih proizvodnih odnosov z zasebniki, kar pomeni zagotovitev jácanja proizvodnje tudi na površinah zasebnikov.

V zadnjem času kaže kmetijski kombinat vse več razumevanja tudi za ostarele, dela nezmožne kmete in tako bosta to vprašanje v bodoče reševala tako občina kot kombinat.

Vsa žalska industrija je pretežno predelovalna in čeprav ni številna, ustvarja slabo polovico narodnega dohodka občine. Glavnino tvori tekstilna (Žalec, Prebold, Polzela) in keramična (Liboje) industrija. V povojnem obdobju je industrijska proizvodnja narasla za 5,6 krat (od tega je količinsko proizvodnjo povečala tovarna nogavic na Polzeli za 8,8 krat, »Juteks« v Zalcu pa celo za 12,9 krat). Ta uspeh je najvidnejši v obdobju 1958—1963, ko so tekstilne tovarne izvedle modernizacijo. Skupaj je vsa industrija vložila okrog 4 milijarde dinarjev (nedovršena modernizacija je še v keramični tovarni v Libojah in pri »Montani-Žalec«).

Prav zanimivo je, če si ogledamo porast zaposlenih v industriji in porast strokovnega kadra. Medtem ko kažejo podatki za 1964. leto 1.700 zaposlenih v industriji s skupaj 10 tehnik in inženirji, nam današnje stanje kaže 3.800 zaposlenih z okrog 80 tehnik in inženirji. Sicer tudi sedanje razmerje med delavci in strokovnim kadrom ni najugodnejše, toda je bistveno boljše in kaže na to, da podjetja vedo, kam je treba vlagati sredstva. Največji dosežek industrije pa je v uspelem vključevanju v mednarodno menjavo blaga. Pred petimi leti sta izvažali le Tekstilna tovarna v Preboldu in nekaj malega keramična industrija v Libojah, v zadnjih treh letih pa se jim je pridružila vsa industrija. Tako izvažata tekstilna tovarna Prebold 28 odstotkov proizvodnje, keramična industrija 19 odstotkov, »Juteks« 34 odstotkov, tovarna nogavic Polzela 45 odstotkov in v zadnjem času tudi lesna industrija. Za potrebe domačega tržišča pa sta pomembni podjetji Agroservis v Sempetru, ki s proizvodnjo obiralnih hmeljarskih strojev vnaša revolucijo v dosedanje obiranje hmelja, ter KOVO Vransko, ki poleg številnih kooperantskih poslov osvaja nov patent za zbijanje lesene embalaže.

Tudi obrt je doživela korenite spremembe. V družbeni obrti se je sicer skrčilo število delovnih organizacij, je pa dokaj več obrtnih dejavnosti, kot jih je bilo. Danes odpade na enega obrtnega delavca 231 prebivalcev, medtem ko je ta odnos bil v povojnih letih dvakrat večji. V obrti je še sicer občutno pomanjkanje zmogljivosti obrtnih storitev, ker številne organizacije družbenega sektorja obrti prehitro zaidejo v čisto proizvodnjo.

DOSLEJ PREVEČ PO OBČUTKU

Prav nagle spremembe v strukturi prebivalstva so v zadnjem času narekovali tudi v žalski občini hitrejši razvoj področja v komunalnem, stanovanjskem in urbanističnem pogledu. Sicer je sprva bilo zgrajenih dokaj objektov bolj po občutku, saj v novih urbanističnih načrtih nimajo svojega mesta tam, kjer so. Z zamudo izdelana urbanistična dokumentacija rešuje ta vprašanja vsaj vnaprej in omogoča urejeno gradnjo.

Sele pred 13. leti je Žalec doživel prvo asfaltiranje ulic in pločnikov, kar pa še danes ni zadovoljivo rešeno. Med pomembnejše objekte sodijo dom hmeljarjev in hmeljarski inštitut, zgradba občinske skupščine, lokal samopostrežne trgovine, nedokončano sodišče, zdravstveni dom ter žalski nebotičnik (hmezadovo skladišče!); v občinskem merilu pa

Občina Žalec je znana kot področje zelene-ga zlata. Grenko trpkolokus hmeljevih kobil v času zorenja in hmelj-evke, stare ali moderne žičnice iz prenapetega betona se zarezujejo v modrino poletnega neba, ki ga tamkaj na skrajnem zapadu omejujejo zasneženi vrhovi Kamniških planin. Koder seže pogled: mehko valovanje zelenega zlata, ki dokajšen potreben trud nagrajuje s tako potrebnimi devizami.

lahko govorimo o novih objektih »Agroservis« v Sempetru, upravne-ga poslopja »Montane« v Zalcu, o velikih betonskih hmeljskih žičnicah, o lopač za strojno obiranje hmelja, o mlečni farmi v Zalo-gu, Podlogu in Založah, o melioraciji zemljišča ob Ložnici, Bolski, Trnavci in Godomlji, o novi osnovni šoli v Libojah, zdravstvenem domu na Polzeli, novi pošti in postaji LM v Zalcu, o novem bazenu na Vranskem, o weekend naselju v Preboldu, in o 607 novih stanovanjih na področju celotne občine s skupno površino 34.440 m².

Vsekakor je razumljivo, da bo z novim sistemom decentralizacije sredstev in s širokim sodelovanjem vseh občanov porasla stanovanjska izgradnja.

KAKO DOLGO ŠE PASTOREK

Solstvo v žalski občini pa je več ali manj vseskozi ostalo pastorek, ki še danes čaka na nekaj več razumevanja. Razen šole v Libojah in novega prizidka v Preboldu se vse preostale šole ponašajo s čistljivo starostjo in s skoraj nemogočimi pogoji za uresničitev reformiranega pouka in vzgoje. Sicer je občinska skupščina omogočila učencem oddaljenejših krajev avtobusni prevoz do centralnih šol (in tako, da prevoz krije občinska skupščina!), toda učenci žalske občine se šolajo pod dokaj neugodnejšimi pogoji kot številni učenci sosednjih občin. In prav kolektivni gospodarskih organizacij bodo v bodoče morali temu vprašanju posvetiti več pozornosti, kajti v njihovi moči bo odmerjanje sredstev za drugačne, spremenjene materialne pogoje njihovih otrok.

Se bi lahko govorili o uspehih in problemih, o težavah, ki jih ne bo lahko odpraviti, o občini, ki združuje sredstva, a ima premalo sredstev za vse potrebe, o samoupravljanju in samoupravljalcih, ki vse bolj uveljavljajo svoje pravice in dolžnosti ter s svojim delom krojijo usodo vseh občanov žalske občine.

Ob občinskem prazniku, vseh delovnih ljudi žalske občine se tudi mi pridružujemo čestitkam in želimo čim več delovnih uspehov tudi v bodoče.

PRIPOROČILA IN MOŽNOSTI

V žalski občini dilema zaradi neaktivnosti klubov. V 22 knjižnicah le toliko knjig, da odpade na vsakega občana žalske občine le tretjina knjige.

Na zadnji seji občinske skupščine Zalec so odborniki obširno obravnavali poročilo občinske zveze kulturno prosvetnih organizacij in knjižništva. Stanje žal ni najboljše in tako so bili mnenja, da bo v bodoče treba posvetiti vso skrb in pozornost delovanju klubov, ki naj bi povezovali kar najširši krog mladine. Doslej so družbeno-politične organizacije dajale vse pre malo pomoči, da bi klubsko življenje mladih dobilo družbeno-politično obeležje. Tu vsekakor pogrešamo prosvetne delavce, ki bi s svojimi bogatimi izkušnjami bili v vsestransko pomoč razvijajočim se klubom. Izkušnje v delu s pionirji in mladino bi lahko našle v klubskem prostoru svoje mesto. Prav zato so se odborniki izrekli za priporočilo tehnični inteligenci in prosvetnim delavcem v občini, da bi s svojo pomočjo in udeleževanjem prisluhnili težnjam mladih ter popestrili klubsko delo in usmerjali klubsko življenje.

Pa ne le klubi, v podobnih težavah so tudi prosvetna društva »Svo-

bod« na območju žalske občine. Delavoljnih je dovolj, manjka le vodilnega kadra. Slednja ugotovitev kaže, da bi se ljudje radi izživljali v ljubiteljskemu delu, da pa je sleherno tovrstno delo vendarle vezano na tiste, ki bi lahko to delo vodili in usmerjali.

Tudi stanje glasbene kulture ni najbolj zadovoljivo. V zadnjem času raste vse več instrumentalnih ansamblov, zámira pa zborovsko petje. Izjema pri tem je le še šempetrski oktet »Svobode«, ki je dosegel zavidljiv uspeh in popularnost. Instrumentalni ansambli so številni, kakovost pa je le pri redkih zadovoljiva in to zaradi tega, ker mladini izven občinskega centra (Zalec!) glasbeni pouk ni dostopen.

Skupščina je v razpravi o tem priporočala glasbeni šoli v Zalcu, da čim prej prouči možnosti za osnove novih oddelkov pri »Svobodah« okoliških krajev, z namenom poučevanja posameznih instrumentov.

Tudi poročilo o stanju knjižnic in izposojevanju knjig na žalskem območju je dokaj porazno. V občini sicer deluje 21 knjižnic poleg matične knjižnice v Zalcu, toda število knjig je skromno, da ne rečemo preskromno, saj odpade v vseh knjižnicah le 0,72 knjige na enega prebivalca žalske občine. To je zdaleč pod republiškim povprečjem in v ničemer v ponos ali v korist žalske občine. V sorazmerju s številom knjig pa je tudi obisk — le osem odstotkov prebivalcev si izposoja knjige v 22 knjižnicah. Če pa pogledamo vzroke se ne srečujemo zgolj z slabo izbiro knjig, temveč predvsem z neurejenimi prostori v katerih knjižnice poslujejo in z nestalnimi in slabo kvalificiranimi knjižničarji, kar daje delno obrazložitev slabega obiska.

Odborniki so bili mnenja, da bi v bodoče matična knjižnica prevzela skrb za usposabljanje strokovno razgledanih knjižničarjev; društva in občinska zveza za kulturo in prosveto pa naj bi najbolj prizadevne stalno nagrajevala. Prav tako pa so se odborniki zavzeli za to, da knjižnice čimprej razširijo izbor knjig in s tem pritegnejo širši krog bralcev.

Vsa priporočila so sicer dobra in pravilno ocenjena, vprašanje pa ostaja, kje in od kod bodo natekla sredstva, da se priporočila uresničijo. —IJ

Posnetek iz gospodarske razstave v Zalcu

Mala statistika

Zalska občina spada med največje občine bivšega celjskega okraja, saj meri 54.917 ha ter je razdeljena na 105 naselja. Občina ima po zadnjih podatkih 51.755 prebivalcev, od tega 15.033 moških in 16.722 žensk. Po strukturi prebivalcev se okrog 9000 ljudi ukvarja s kmetijskimi deli, po kvalifikacijskem sestavu pa ima v žalski občini visoko in višjo izobrazbo skupaj s visokokvalificiranimi 496 ljudi, srednjo izobrazbo skupaj s kvalificiranimi 5.207 ljudi, medtem ko imajo ostali popolno ali nepopolno nižjo izobrazbo.

Polovica vsega prebivalstva žalske občine je aktivna, od tega v družbenem sektorju 8.110, v zasebnem pa 7.025.

Skupaj bo celotno gospodarstvo žalske občine ustvarilo predvidenih 32 milijard družbenega bruto proizvoda v letošnjem letu, od tega 28,5 milijard v družbenem sektorju in 3,5 milijarde v zasebnem sektorju ter 14,7 milijard narodnega dohodka.

Iz podatkov za lansko leto vidimo, da je žalsko občino obiskalo 2.480 domačih in tujih turistov, ter da so imela gostišča 6.811 nočitev, da je lani obiskalo 297.550 obiskovalcev 1.881 filmskih predstav.

Podatki železniškega prometa v žalski občini kažejo skupaj 680.385 odpravljenih potnikov in 248.301 ton naloženega in razloženega blaga za tovorni promet. PTT storitve pa kažejo, da je 10 post v žalski občini sprejelo ali odpravilo 1.725.000 pisemskih pošilk, 15 tisoč paketov, in 25 tisoč brzojavk.

Tudi motorizacija je v zadnjih letih močno porasla, saj imajo v družbeni ali zasebni lasti skupaj 1.502 motorna vozila, od tega kar 469 osebnih avtomobilov in 568 motornih koles v zasebni lasti. Zanimivo pa je tudi število lastnikov radioaparatorov in TV-sprejemnikov, saj imajo na področju žalske občine nad 7.300 radijskih sprejemnikov in 806 TV-sprejemnikov.

Preventiva zapostavljena

Zalske želje po urejeni zdravstveni službi so se slednjič izpolnile. Nov zdravstveni dom že deluje. Odprli so ga prvega dne praznovanja, preteklo soboto. Obiskali smo pomočnika direktorja zdravstvenega doma Iva Robiča in mu zastavili nekaj vprašanj.

● Na vašem območju imate izredno razvejano zdravstveno službo in tega kljub novemu zdravstvenemu domu ne boste utegnili takoj odpraviti. Zato menijo mnogi, da je vaša zdravstvena služba izredno draga.

— Zdravstvena služba na območju občine Zalec po mnenju zdravstvenega doma Zalec ni ena najdražjih, kot to navajajo nekateri. Poslovni stroški se gibljejo v meji normale; za 20 odstotkov so višji od lanskih. Po našem mnenju bi bilo dobro ugotovljati, katera zdravstvena služba je najdražja. To bi lahko opravljal medobčinski zdravstveni center na podlagi primerjalnih podatkov in res ugotovil, kje je zdravstvena služba najdražja na enega prebivalca, na zaposlenega oziroma na zavarovanca.

● Se bo z novim zdravstvenim domom spremenila dosedanja struktura zdravstvene službe na vašem področju?

— Zdravstveni dom se je dokončno preselil iz sedanjih nemogočih prostorov v sodobne in funkcionalne — s tem pa se je znatno povečala zmogljivost strokovnih služb na sedežu zdravstvenega doma in dani so vsi pogoji za kakovostnejše in sodobnejše delo zdravstvenih delavcev. Tako bomo sedaj lahko centralizirali določene službe, kot je splošna ambulanta v Šempetru, v Zabukovici in zobna ambulanta v Libojah. Oddaljenost omenjenih krajev je

5 do 5 kilometrov od Zalec in občini teh področij bodo v novem zdravstvenem domu vključeno z lekarno deložni boljše ter bolj vsestranske zdravniške pomoči (rentgenska obdelava, klinični laboratorij itd..).

● Kot drugod tako je tudi pri vas opazen močan porast bolniškega staleža. Kje so vzroki in kaj boste podvzeli?

— Res je, da se je v zadnjem času precej razpravljal o visokem bolniškem staležu na območju žalske občine in drugod. To je obravnaval že strokovni kolegij zdravnikov našega zavoda, prav tako pa plenum občinskega sindikalnega sveta s predstavniki delovnih organizacij in tudi zbor delovnih skupnosti občinske skupščine. Ugotovitve so istovestne; vzroki so v premanjnih skrbih delovnih organizacij, prevelikih zahtevah zavarovanca, v popustljivosti zdravnikov in podobno. To smo proučili in zavzeli stališče, da stalež znižamo, seveda, da ne na škodo zdravja zavarovancev. Uspeh se je pokazal že v juniju, upamo pa, da bo odstotek v juliju še znatno manjši.

● Na številnih posvetovanjih je vedno slišati pripombe na račun preventivne službe, češ, da ne odstanjemo »možnosti za požare«, temveč raje gasimo. Kako je na vašem zdravstvenem območju?

— Zdravstveni dom Zalec opravlja poleg kurativne tudi preventivno službo po letnem programu dela. Za kurativno službo prejmemo sredstva od zavoda za socialno zavarovanje, dočim prejmemo za preventivno službo od zavoda le za 50 odstotkov opravljenih storitev, preostalih 50 odstotkov pa bi morala kriti (po veljavnih predpisih!) občinska skupščina. Žal tega v našem

občinskem proračunu za letošnjo leto ne zasledimo, ker pač primanjkuje sredstev. To pa ne pomeni, da preventivne službe ne vršimo. Mi bomo izvedli celotni program dela preventivne službe, kajti sami se zavedamo, da z vloženi sredstvi v preventivo zmanjšamo velike davjate, ki bi jih kasneje terjala kurativa. Vsekakor pa smo v primerjavi z drugimi občinami pri sredstvih za preventivno službo zapostavljeni, saj sta celo občini Sentjur in Smarje namenili za to službo: prva 9 in druga 12 milijonov.

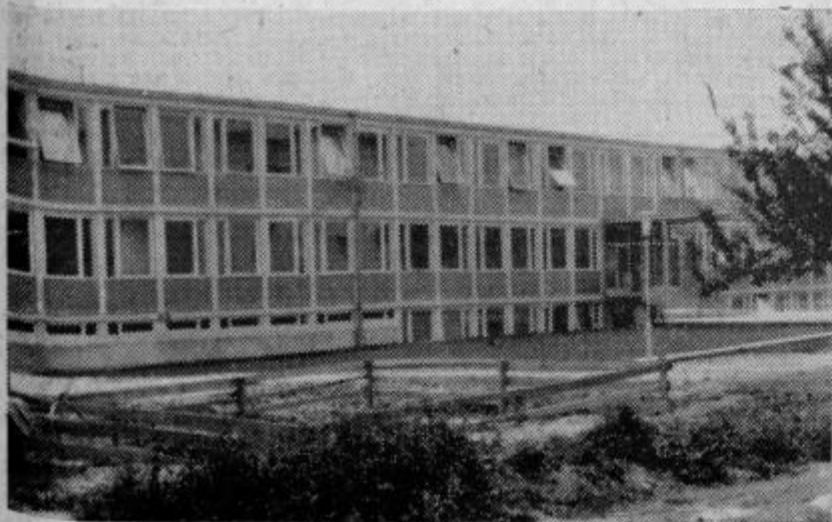
TOVARNA
NOGAVIC

»POLZELA«

PROIZVAJA
VSE VRSTE NOGAVIC
ZA DOMAČI TRG IN IZVOZ

ČESTITAMO VSEM OBČANOM
ZA OBČINSKI PRAZNIK
7. JULIJ

Nov zdravstveni dom v Zalcu

BOČANI SO DOBILI LADJO

Tovariš Anton Koušar

vešča nekoliko iznad vasi, na oni strani hriba že od nekdanj stojijo GAUGE. Toda ne za njih.

Ko zaviješ ob Dretni, se po dolini razljuje zelenje, lepo urejeno grmičevje krompirja. Veliko krompirja. In to tistega, ki mu gospodinje pravijo SAVINJSKI KROMPIR. Kmetovalci teh predelov so znani pridelovalci krompirja, ki jim je skorajda najbistvenejši vir dohodkov.

Sedel sem na kupu peska ob ANTONU KOUŠAKU in gledal njegovega sina, ki je igral z nekim dekletom ping-pong. Z vprašanji sem silil v Koušaka, da bi izvedel, kako je prišlo do tega, da so ladjo imenovali po njihovi vasi.

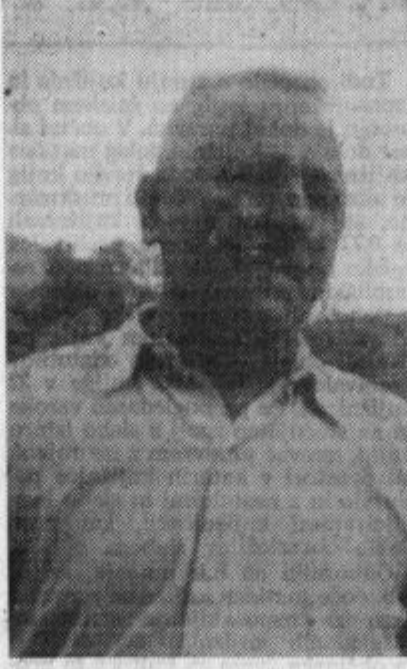
»Ko smo izvedeli, da bo Splošna plovnica imenovala ladjo po naši vasi — smo najprej pomislili, da nas hoče kdo potegniti. Šele pozneje, ko smo videli tudi služben dopis — smo verjeli. Vsekakor je to imenovanje veliko priznanje za vas.

Z Antonom sva se pogovarjala o delu in življenju občanov v Bočnem. Pravi, da so v Bočnem delavni ljudje. »Ko smo imeli zadruško še mi, nas ni nikoli mučilo spravo pridelkov, kot sedaj. Takrat smo delali, krščenduš — delali. Imeli smo kmetijske stroje kakršne si hotel. Danes pa v naši vasi ropočeta dva traktorja in še ta se zvečnja uporabljata samo za prevoze. Zadruga je opustila pridelovanje krompirja, ker se baje ne izplača. Sprašujemo se, kako se potem nam kmetovalcem izplača? In vendar ga bomo letos kot kaže po grobi ocenitvi pridelali okrog 160 ton.«

Anton nerad govori. Pravi, da človeku nikoli ne smeš pošteno povedati, ker ti zmeri — in jo dobiš no grbi. Če pa moraš vseeno udariti po mizi — udari močno. Kadar ne gre, se tudi skregamo, zatem predlagamo, da vso stvar prepisemo in se nato naslednji dan sporazumemo.

Malo za tem smo obiskali še predsednika gradbenega odbora za izgradnjo ceste, ki jo asfaltirajo s lastnimi sredstvi.

To je že peta taka akcija, saj so si sami napeljali vodovod, električno, takoj po vojni na novo izgradili vas in sedaj dograjujejo cesto.

Stanko Zmavc-Sek

»Bočani smo napredni ljudje. Dolgo smo razmišljali, kaj bi s tem prahom na cesti. Zbrali smo 500 kuhinjskih metrov lesa in ga prodali. S temi sredstvi in s sredstvi, ki so nam jih prispevali LIN, GG in občina smo prevlekli cesto skozi celo vas Bočno in Kropo. Podobno akcijo so izvedli tudi v Šmartnem. Letos bomo povežali preostali del od Vologa do Bočne. Tako bo asfaltno cestišče že letos vse do Kraš, če bi podobne akcije izvedli še občani iz Kolarja, Lacje vasi in Pustega polja, bi bilo asfaltirano celotno cestišče od Nazarij do Gornjega grada, nam je povedal STANKO ZMAVC-SEK.

Tako bo tudi Zadreška dolina imela asfaltno cestišče — cesto, s katero se bo lahko uspešneje vključila in približala ostali dolini in turizmu.

J. Sever

Minulo nedeljo je predsednik občinske skupščine Mozirje JOŽE DEBERSEK s predstavniki družbenopolitičnih organizacij in občani Bočne botroval predaji motorne ladje »ROSE OF LANCASTER«, ali po naše »LANCASTERSKA VRTNICA«, ki jo je v Angliji kupila piranska Splošna plovnica in jo preimenovali v BOČNO. Po nazivu vasi Bočno, ki leži ob Dretni med Gornjim gradom in Nazarijem. Tako je Savinjska dolina dobila prvo ladjo.

Vas Bočno, ali točneje štirje selki in vas, ker se sektorji vasi Bočno iz zaselkov KROPA, CEPLJE, OTOK in DELCE, obsega okrog 160 hiš, od katerih je večina stara komaj dvajset let, ker so jih Svabi malo pred koncem vojne zažgali. Bočani so namreč že od vsega začetka sodelovali v osvobodilnem gibanju.

Bočani so ljudje akcij. Že od nekdanj, kljub temu, da jim kot strašn

OKREŠELJ

Gornji del Savinjske doline z bližnjimi predgorjem in visokogorskim Savinjskimi Alpami spada med najlikovnejše pokrajine naše Slovenije. Z avtobusom se bomo peljali iz Celja — vasi v Logarsko dolino sedaj v sezoni kar štirikrat dnevno — skozi znane letoviške in obenem zgodovinske kraje: Mozirje, Ljubno, Luče in Solčavo in vmes skozi manjše slikovite vasice. Med Lučami in Solčavo ne pozabimo pogledati skozi okno pri Igli, vitki skali, ki se nad reko in cesto dviga visoko v zrak, takoj za Iglo je tik ob cesti znani pšišajski studenec.

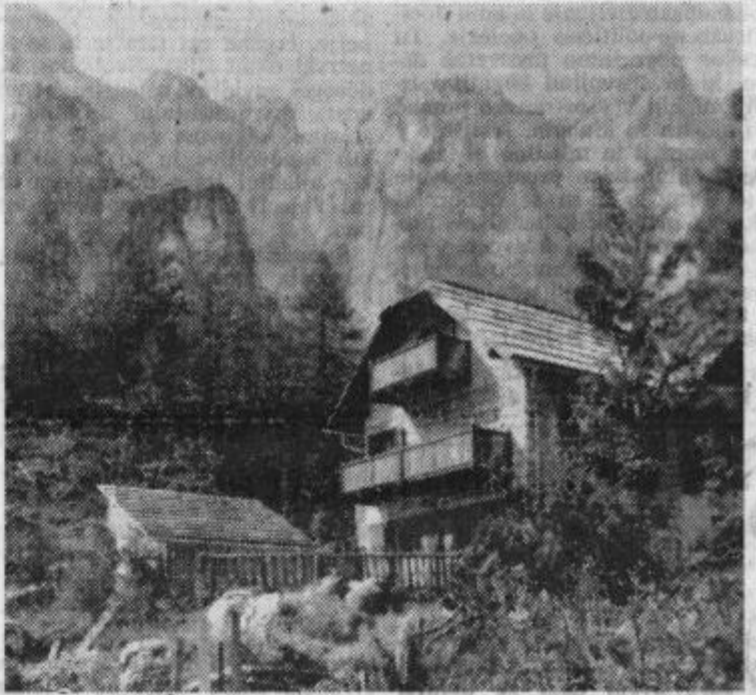
Ljubno je bilo nekako v središču osvobodilnega ozemlja, ki su ga zavzele edincine udarne brigade Slavka Štandra

Celje, hotel Logarskih sester in Plesnikovo gostište.

Z avtobusom se lahko pripeljemo skoraj tik do slapa Savinje pod Rinko, ki v 80 m visokem curku lije niz steno, zleđa, lakor pajčolan. Nad steno je dostop v ledenisko krnico Okrešelj, obdan od Mrzle gore, Rink, Turške gore in Brane.

Tu stoji Frisaufovo dom na Okrešlju, nazvan po znanem planincu Frisaufo. Dom je bil zgrajen leta 1908 in dvakrat preurejen, sedaj ima preko 50 udobnih ležišč in odlično oskrbo.

Okrešelj (1378 m) je v stajercke strani izhodišče za celo vrsto lepih tur. Okrešelj je znan tudi po odličnem smučkem terenu in se tu vršijo že več

leta 1943 prvič, a leta 1944 je bilo Ljubno osvobojeno in so se tu in v najbližnji okolici nahajale razne vojske komande in dobro skrite bolnice. V oktobru 1944. leta, ko je bila Solčava del osvobodilnega ozemlja, so pridrli okupatorji s Korškega in jo vso požgali, ostala je samo cerkev z župniščem, danes pa je Solčava obnovljena. Za Solčavo se nadaljuje soteska še nekaj časa, nad cesto širijo navpik apnenčasti vrhovi in kar nenadoma se soteska odpre in nad nami se razprostira slavnita Logarska dolina, da ji je malo enakih v Alpah. Nekdanj sta bili v tej dolini samo dve kmetiji, Logar in Plesnik, sedaj pa sprejemajo turiste Planinski dom PD

let znan smučarske tekme 1. maja. Sedaj je lahko priti na Okrešelj, saj od slapa pod Rinko pa do planinskega doma na Okrešlju je zmerne hoje po zavarovani poti 40 minut.

Pisec se spominja časov pred prvo svetovno vojno, ko smo hodili planinci od železniške postaje Šmartno ob Paki peš do Logarske doline, navadno s prenočevanjem v Mozirju. Tu je bila dolgo pot, toda lepa in zanimiva, tako da je pešačenje v prijetni družbi planincev kmalu pretoklo. V znanem takratnem Piskernikovem zavetišču pa smo se oddahnili in nato nadaljevali drugi dan pot na Okrešelj in naprej na druge vrhove.

Dr. M.

RAZSTAVA — POSVEČENA 20. OBLETNICI OSVOBODITVE

Šubičeva olja in lesorezi

Sedanja Šubičeva razstava v Likovnem salonu je posvečena 20. obletnici osvoboditve. Naravno, izbor je padel na našega umetnika, kate-rega specialnost je oblikovanje tem iz časa narodno osvobodilne borbe. Vendar sama tematika ne bi bila odlična, marveč slikarjevo imaginacija s katero umetnik dvigne pomaznezi prikaz v vizionarnost monumentalne realizacije. Olja in grafika (lesorezi) so oblikovani v likovnem jeziku, ki je mnogim umljin in hkrati človeško pretresljiv. V podajanju figur ne išče enkratne individualne tipike, ki bi jo realisti s krepko naturalistično primesjo verneje podal. Njemu je figura partizana izhodišče za mnogo širši koncept, v katerem je poetičen kolektivni simbol. Vzemimo za primer olje Tifusar. V dognani kompoziciji je upodobljen lik bednega partizana — bolnika, smrti zapisanega. Šubica ne zanima goli enkratni slučaj, njegov tifusar je glasnik dolge vrste nesrečnikov iste usode. Hkrati je močnega obožba vojnih grozot. Slikar opira svojo zamisel z barvo v zelenkasti odtenkih, spominjajoč na razpad kreature. V nebesnem ozadju je svetlobna lisa, ki bi se dala razlagati simbolno, kot rahel up v brezdanjem mraku. Podana je tako izrazito slikarska virtuoznost, da je bližja slikarska razlaga, ko da ta lisa »nosi« vse platno. Pravo mesto

tem olju je galerija. Saj bo čez 50 ali več let govorila živ jezik potomcem, katerim ta ali ona zapisana črka ne bo dojemljiva in se jim bo zdelo marsikaj »bolan privid«. Pričujoča slika pa mora zdravo čutečega gledalca pretresti, danes, jutri in v bodočnosti. Njegovi lesorezi so grafično izčiščeni. Tudi na polju grafike je Šubič posegel v sfero mo-

numentalnosti s kancem dekorativnosti. Pričujoča razstava je zaključna v letošnji sezoni, terminirana v čas počitnic in šolski mladini žal ne bo možen ogled. Celje je s Šubičovo razstavo, tiho in dostojno obudilo spomine na veličastno borbo za človeško svobodo in svobodo naroda.

A. S.

SREČANJE PO 20 LETIH

(Nadaljevanje s 1. strani) mariborske tovarne Elektrokovina.

V Laškem je bila osrednja proslava na Starem gradu. Že na predvečer praznovanja so krenjele iz večjih krajevnih organizacij ZB patrole, v katerih so bili tudi nekdanji borci, po nekdanjih partizanskih poteh in med potjo obiskale ter obdarile prve partizanske družine in partizanske mame. Patrole so obiskale vse spomenike padlih ter polagale vence. Na proslavi v Laškem na Starem gradu so vodje patrol predali raport predsedniku občinskega združenja in ta predsedniku občine.

V šmarni občini so organizirali delovni kolektivni spre-

jem in obdaritev borcev — delavcev. Tako je bila organizirana proslava in obdaritev v steklarni »Boris Kidrič« in v zdravilišču. Proslave v zdravilišču sta se med drugim udeležila tudi prvoborec Tone Vidmar — Luka in Dušan Kveder.

V celjski občini so bila organizirana praznovanja po krajevnih odborih ZB in delovnih kolektivih, ki so svoje člane — borce obdarili. Prav ščanom in okoliškim prebivalcem tako so predstavniki organizacij obiskali stare — zdravstveno oslabele borce in jih obdarili. Krajevna organizacija ZB Medlog je odkrila na Babnem, na bivšem združenem domu prenovljeno spominsko ploščo

Kakor vsako leto do sedaj so se tudi letošnje leto odpravili po Jugoslaviji številni maturanti celjskih srednjih šol, da bi si po naporem delu nekoliko odpočili, pri tem pa si bodo brez dvoma pridobili tudi novega znanja, kar jim bo pri kasnejšem delu ali šolanju na moč koristilo. Ena od poslednjih skupin, ki se je odpravila na pot po Jugoslaviji je bil 41. iz celjske gimnazije, ki se je razlikovala od ostalih predvsem po tem, da jim je to pot omogočila med drugimi, tudi celjska tovarna TOPER. Tovarna TOPER je dijakom poklonila dve strelci z našiki te priznane tovarne, ter 120.000 dinarjev, kar jim je seveda omogočilo potovanje po Jugoslaviji. Dijaki so bili na moč veseli tega poklona, kakor sami pravijo bodo z velikim veseljem nosili propagandne strelce in tako med ostalim tudi propagirali eno izmed celjskih podjetij.

TV PROGRAM OD 11. DO 17. JULIJA • TV PROGRAM OD 11. DO 17. JULIJA • TV PROGRAM OD 11. DO 17. JULIJA • TV PROGI

NEDELJA — 11. Julij
9.00 Kljukčevje dogodivščine — ponovitev (Ljubljana); 9.30 Kmetijska oddaja (Beograd); 16.00 Športno popoldne — Atletski troboj Srbija : Hrvatska : Slovenija (Zagreb); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Glasbena oddaja — narodna (Beograd); 21.45 Dr. Kildare — ser. film (Ljubljana); 22.35 Nedeljska TV konferenca (Zagreb); 23.30 Sahovski komentar Bratislava Rebarja (Zagreb); 23.40 Poročila (Beograd);

Sijeme
9.00 Cirkuski doček — ser. film (Zagreb); 21.45 Serijski film (Beograd); 23.35 Včeraj, danes, jutri (Zagreb);

PONEDELJEK — 12. Julij
18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45 Film za otroke (Zagreb); 19.15 Tedenski športni pregled (Beograd); 19.45 Katerjanskop (Ljubljana);

na); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 4 zgodbe o Juliju — report. stud. Titograd (Beograd); 20.40 Vratislav Blažek; Tretja želja (Ljubljana); 22.00 VI. jug. jazz festival na Bledu (Ljubljana); 22.20 IV. ljuđanski podalski pokal rep. (Ljubljana); 22.30 TV obzornik (Ljubljana);

Sijeme
18.30 Informativna oddaja (Zagreb, Beograd); 19.45 Potopisna reportaža (Zagreb); ... Propagandna oddaja (Beograd); 22.30 Informativna oddaja (Zagreb, Beograd);

SREDA — 14. Julij
18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45 Pogumno in veselo — odd. st. Skopje za otroke (Beograd); 19.15 Glasbena oddaja (Zagreb); 19.45 Misijon dobre volje (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Litike — Vuk Kravčić: Prvič — odd. st. Sarajevo (Ljubljana); 20.40 Ob 100 letnici prvega vzpona na Matterhorn (Ljubljana); 21.40 TV obzornik (Ljubljana); 21.50 Grindl — ser. film (Ljubljana); 22.10 Danny Kaye Show — ser. film (Ljubljana);

Sijeme
18.30 Informativna oddaja (Zagreb, Beograd); 19.45 Propagandna oddaja (Zagreb, Beograd); 20.40 Serijski film (Zagreb); 21.30 Informativne oddaje (Zagreb, Beograd);

CETRTEK — 15. Julij
18.10 Poročila (Ljubljana); 18.45 Po Jugoslaviji (Beograd); 19.15 Glasbena porota (Ljubljana); 19.45 V kinu bomo videli (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Narodna glasba (Beograd); 20.40 TV igra Milan Grbe: Sonate facile (Zagreb); 21.40 TV obzornik (Ljubljana);

Sijeme
18.30 Informativne oddaje (Zagreb, Beograd); 19.45 Propagandna oddaja (Zagreb, Beograd); 21.40 Informativne oddaje (Zagreb, Beograd);

PETEK — 16. Julij
18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45 Malo za vsakogar, nekaj za vse: Naš vrtiček (Ljubljana); 19.00 Britanska enciklopedija (Ljubljana); 19.15 Hlida 65 — festival narodne glasbe, odd. st. Sarajevo (Ljubljana); 19.45 Turistične razglednice (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Oddaljeno bobnceje — celoveč. film (Ljubljana); 22.00 TV obzornik (Ljubljana);

Sijeme
18.30 Informativne oddaje (Zagreb, Beograd); 18.45 Izobraževalna oddaja (Beograd); 19.45 Propagandna oddaja (Zagreb, Beograd);

20.30 Celovečerni film (Beograd); 22.00 Informativne oddaje (Zagreb, Beograd);

SOBOTA — 17. Julij
18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45 Zgode in nezgode — odd. za otroke (Beograd); 19.30 Vsako soboto (Ljubljana); 19.45 Cik-cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Glasbeni kotiček — ansambel Indexi, odd. Sarajevo (Zagreb); 20.40 Sprehod skozi čas (Ljubljana); 21.10 Pri sodniku za prekrske — humoreska (Beograd); 22.00 TV obzornik (Ljubljana); 22.10 Zgodbe za vas — ser. film (Ljubljana);

Sijeme
18.30 Informativne oddaje (Zagreb, Beograd); 19.30 TV posta (Beograd); 19.45 Propagandne oddaje (Zagreb, Beograd); 20.40 Sprehod skozi čas (Beograd); 22. Serijski film (Zagreb); 22.50 Informativne oddaje (Zagreb, Beograd);

KOMPAS OBVESČA

VABIMO VAS NA IZLETE:

1. »2.000 MILJ PO SREDOZEMLJU« V času 26. oktobra 1965 do 2. novembra 1965 organiziramo tradicionalno 9-dnevno krožno potovanje z luksuzno motorno ladjo »JUGOSLAVIJA«. Relacija potovanja: Benetke — Split — Hvar — La Valetta (Malta) — Palermo — Catania — Taormina — Krf — Dubrovnik — Benetke — Reka.
2. Obširne programe potovanja »2.000 milj po Sredozemlju« prejmete v poslovalnici »KOMPAS« Celje, oziroma vam jih dostavimo na vaš naslov po pošti.
3. 5-dnevno potovanje na ogled PRVE SVETOVNE RAZSTAVE PROMETA V MUNCHE-NU. Vrtil se v času od 25. 6. do 3. 10. 1965. Prijave do 25. julija 1965.
5. V prvi polovici septembra 6-dnevni avto-busni izlet v CHAMONIX. Prijave do 30. julija 1965.
6. 4-dnevno avtobusno potovanje po DOLOMITIHI in prvi polovici meseca septembra. Prijave do 10. avgusta 1965.
8. Koncem avgusta 6-dnevno potovanje z osebnimi avtomobili v SVICO. Prijave do 20. julija 1965.
6. V času od 26. septembra do 1. oktobra 1965 potovanje v BERLIN. Prijave do 1. avgusta 1965.
7. SONČNA ITALIJA VAS VABI NA 5-dnevno POCITNE V RIMINIJU V času od 16. 9. do 20. 9. 1965. Prijave do 15. avgusta 1965.
8. Stalni dvodnevni izleti TRST — BENETKE — PRODAMJANE — ZELEZNIŠKE VOZNE REDE! KOMPAS CELJE prodaja vse vrste vozovnic za ta — in inozemstvo; organizira izlete in potovanja, posreduje, v najkrajšem času nabavo potnih listov in vizumov, menja devize in daje vse informacije za Vaša potovanja v tuj — in inozemstvo ter vam posreduje rezervacije za Vaša letna oddih v vseh turističnih krajih.
9. KOMPAS CELJE obvešča vse stranke, da je v času sezone poslovalnica odprta od 7.30 do 18.00 ure ter ob nedeljah od 8 do 13 ure. Pred vsakim potovanjem ali izletom obiščite turistično podjetje KOMPAS CELJE, Tomšičev trg 1, tel. 23-50. Se priporoča.

KOMPAS CELJE
Tomšičev trg 1
tel. 23-50

● PRODAM

- Stroj za izdelavo cementne strešne opčke in 2500 kom. dvozaradne strešne opčke prodam. Plih, Trnovlje 182 — Celje.
- 7 ha posestva: enogazilna hiša z gospodarskim poslopjem ob cesti na lepem kraju v bližini Vojnika prodajam. Naslov v upravi lista.
- Ugodno prodam ploščice za kmetičko peč. Naslov v upravi lista.
- 3 rabljena okna 150 x 135 in šivalni stroj »Singer« prodam. Jagriec, Kujnerdejeva 10, Celje, dopolnje blizu Tovarne organskih barvil.
- Nov pisalni stroj TOPS NI prodam. Naslov v upravi lista.
- Fiat 1100 B prodam. Franc Šketa, Topovlje, Braslovče.
- Motorno kolo PUCH 250 s prikolico prodam. Kersnikova 27, A Kolec.
- Pralni stroj »RONDO-MARIS« ugodno prodajam. Celje, Jenkova 11.
- Ročni vroček nosilnost 150 kg in manjšo telico »matafonko« prodam.
- Prodajam ali zamenjam za junca belo telico okrog 300 kg težo. Zg. Hudinja 34.
- Uto — »pazlo« 3/4/8 poceni prodam s pogojem, da jo kupec premesti. Vprašati: Berko, Trubarjeva 44.
- Ugodno prodam JAZZ trompeto »KEIL-WERTH«. Naslov v upravi lista.
- Rabljen pralni stroj tipa F-66 s centrifugo prodajam. Hišni svet Kersnikova 6 a Celje.
- Ugodno prodam kompletno opremljeno spalnico z vložki, kavč, kopalno kad, bojler 90 l, 2 električna radiatorja in 2 sobni glnasti peč. Jože Deleja, Celje, Kosova 29.

● KUPIM

Vseljivo stanovanje ali hišo v Celju, ali bližnji okolici kupim. Naslov v upravi lista. Stari naslonjač in stare nočne omare kupim. Poudarje na upravo lista pod šifro »L.M.«.

● STANOVANJE

- Zakonska isčeta soba v okolici Celja. Naslov v upravi lista.
- Moškemu oddam opremljeno sobo s souporo kopalnico. Centralno ogrevanje. Naslov v upravi lista.
- Iščem opremljeno sobo, eventualno s hrano v Celju. Naslov v upravi lista.
- Dve uslužbenki nujno isčeta prazno ali opremljeno sobo s posebnim vhodom. Najemino plačata za dva meseca naprej. Danica Safe, Celje, Jenkova 16 a.
- Kabinet oddam s 15. julijem proti plačilu celotne najemnine vnaprej. Naslov v upravi lista.
- Za posojilo 300.000 din (za dobo enega leta) oddam tovarišu(či) opremljeno sobo s posebnim vhodom. Naslov v upravi lista.

● SLUŽBE

Kvalificiranega ali priučnega mizarja sprejemam takoj. Stanovanje samsko. Branko Boc, rojetar, Ljubljana, Stembalova 19, Stožice.

Natakarica išče takojšnjo zaposlitev. Naslov v upravi lista.

● RAZNO

Nudim 20% obresti za posojilo 500.000 din za 1 leto. Naslov v upravi lista.

Dva prijatelja iščeta dve prikupni tovarišci za skupno potovanje z avtomobilom po Jugoslaviji. Poudarje pošljite na upravo Celjskega tednika pod šifro »AVGUST«.

OBVESTILO

V okviru občinskega praznika Občine Zalec bo v Hmeljarskem domu v Sempetru razstava arheoloških predmetov izkopanih na rimskem grobišču v Sempetru.

Razstava bo odprta od 8. 7. do 22. 7. 1965, vsak dan od 8. ure do 12. ure in od 14. do 18. ure.

RAZPIS

Društvo stenografov in stroje piscev razpisuje za jesenski rok stenografske in stroje pisne tečaje. Vpisovanje bo od 1. do 10. septembra vsak dan od 16. do 17. ure na Administrativni šoli Dočkova 1.

● KINO

KINO »SVOBODA« SEMPETER V SAV. DOLINI

- Dne 10. in 11. julija 1965
»KRVAVI KAPETAN«
špansko italijanski barvni CSP film
- Dne 13. julija 1965
»PREPLAH NA JEZU«
francoski film
- Dne 15. julija 1965
»SALVATORE GULLIANO«
italijanski film
- KINO »PARTIZAN« SEVNICA
Dne 10. in 11. julija 1965
»RIO BRAVO«
ameriški film
- KINO ROGASKA SLATINA
Dne 10. julija 1965
»KRVAVI KAPETAN«
špansko italijanski film
- Dne 11. julija 1965
»UBITI PTICO POSMEHLJIVKO«
ameriški film
- Dne 12. julija 1965
»PRODAJKA VIJOLIC«
španski barvni film
- Dne 13. julija 1965
»GARSONIERA ZA STIRI«
ameriški barvni CSP
- Dne 14. in 15. julija 1965
»DUHOVI V RIMU«
italijanski barvni film
- Dne 16. julija 1965
»ZAKONSKI VRTILJAK«
ameriški barvni CSP film
- KINO »SVOBODA« STORE
Dne 10. in 11. julija 1965
»DOGODIVSCINE V ZIMSKIH POČITNI-CAH«
italijansko-francoski CS barvni film
- KINO »DOM« GORNJI GRAD
Dne 10. in 11. julija 1965
»VOJNA SE NADALJUJE«
italijanski film
- KINO SEKCIJA »VLADIMIR NAZOR«
PODCETRIEK
Dne 10. in 11. julija 1965
»SMRT PRIDE IZ VESOLJA«
italijanski barvni film
- KINO SEKCIJA LJUBNO OB SAVINJI
Dne 10. in 11. julija 1965
»CARMEN IZ GRANADE«
francoski CSP film
- Dne 14. julija 1965
»WINEFOU«
- KINO »KZ KOSTANJEVICA NA KRKI«
Dne 11. julija 1965
»BLAGO V SREBRNEM POTOKU«
francoski CSP film
- Dne 14. julija 1965
»VRTILJAK«
češki film
- KINO KOZJE
Dne 10. in 11. julija 1965
»NEVIHTA NAD MEHIKO«
mehiški barvni film

SLOVENSKO Ljudsko Gledališče CELJE OBVESČA, DA SI OBČINSTVO LAHKO NABAVI ALI REZERVIRA VSTOPNICE ZA CELJSKE GRAJSKE IGRÉ 1965. A. NOVOCAN; HERMAN CELJSKI — KI BO DO NA SPOREDU OD 17. DO 25. JULIA — NA OŠKEM STAREM GRADU, PRI TURISTIČNEM DRUŠTVU CELJE, SANETOVA UL. 15 (POLEG KINA METROPOL) DNE V. NO O D 8. DO 12. IN OD 16. DO 18. ure.

Zavod za poučevanje tujih jezikov v Celju, na svojem oddelku pri Delavski univerzi v Velenju,

razpisuje

4 mesečne angleške začetne in nemške začetne in nadaljevalne ter italijanske začetne magnetofonske tečaje

Tečaji vseh stopenj se prično 27. septembra 1965.

Prijave, ki jih dobite pri Delavski univerzi v Velenju, sprejemamo do 15. septembra.

Zavod za zaposlovanje Celje obvešča

vse delovne organizacije ter zasebne delodajalce, da so po Temeljnem zakonu o organizaciji in financiranju zaposlovanja (Uradni list SFRJ št. 15 65 člen 46) in po Zakonu o stopnji prispevka za zaposlovanje (Uradni list SRS št. 20 65) dolžni plačevati prispevek za zaposlovanje po omenjenih predpisih od 1. julija 1965 dalje po stopnji 0,2%. Delovne organizacije in zasebni delodajalci naj prispevek nakazujejo na račun pri NB Celje št. 603-11-603-24

Gradbeno podjetje »GRADNJA« Žalec

razpisuje v šolskem letu 1965/66 naslednje štipendije:

1. Gradbena fakulteta 2 mesti
2. Gradbena srednja šola 2 mesti
3. Ekonomska srednja šola 1 mesto

Prednost pri podelitvi štipendij imajo člani delovne organizacije in njih otroci, člani ZB in njih otroci in tisti, ki so predizobrazbo zaključili z boljšim uspehom.

Kandidati morajo k pismeni prijavi priložiti overovljen prepis zadnjega šolskega spričovala, potrdilo o premoženjskem stanju in potrdilo o vpisu v šolo.

Kandidati se lahko o pogojih štipendiranja seznanijo osebno v kadrovskega sektorju podjetja.

Razpis velja 30 dni po objavi.

RAZPIS

ZELEZNISKO TRANSPORTNO PODJETJE MARIBOR

razpisuje

1. 10 PROSTIH DELOVNIH MEST ZA VLAKOVNEGA ODPRAVNIKA — PRIPRAVNIKA
2. 5 STIPENDIJ V III. LETNIK SREDNJE SOLE
- 5 STIPENDIJ V IV. LETNIK SREDNJE SOLE

Pogoji pod 1. zaključena srednja šola (gimnazija ali ekonomska) in zdravstvena sposobnost, pod 2. uspešno prvič zaključen II. oziroma III. razred in zdravstvena sposobnost.

Absolventi srednje sole bodo zaposleni v eni izmed železniških postaj na območju ZTP Maribor (po možnosti v bližini doma).

Poleg rednega osebnega dohodka po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov imajo še brezplačno stanovanje in hrano ves čas teoretičnega usposabljanja v tečaju in tudi vse učne pripomočke.

Prijave pošljite najpozneje do 20. julija 1965 na kadrovskega socijalni sektor ZTP Maribor, Kopitarjeva 2. Lahko se tudi osebno zglasite zaradi informacij v sobi 79.

2 vajenca za vodovodno-inštalacijsko in kleparsko obrt sprejemamo takoj:

Avgust Stok,
splošno kleparstvo in vodovodne instalacije,
Celje, Ulica 29. Novembra 7.

EKONOMSKA SOLA V CELJU sprejme za šolsko leto 1965/66 v prvi razred naknadno še 20 učencev. Informacije v pisarni ravnateljstva sole.

AVTOTURISTIČNO PODJETJE

IZLETNIK CELJE

PUTNIK

Nudimo vam vse turistične usluže.

Organiziramo izlete in potovanja po Jugoslaviji in v inozemstvo s turističnimi avtobusi.

— MUNICHEN — 4-dnevno avtobusno potovanje na prometno razstavo. Prijave sprejemamo do 30. VII. 1965. Vožnja bo potekala po Koroški — Lienz — Grossglockner — Salzburg — München. Zahtevajte program.

— 2 osebnimi avtomobili 3-dnevno potovanje po ITALIJI, Celje — Kranjska gora — Tolmezo — Cortina d'Ampezzo — Bolzano — Trento — ob Gradskem jezeru — Sirmione — Verona — Padova — Benetke — Trst.

— RIM — NAPOLI — POMPEJI — BENETKE — TRST, 8-dnevno potovanje z vlakom dne 3. 9. 1965. Prijave do 30. VII. 1965.

— CARIGRAD — SOFIA, 10-dnevno potovanje z vlakom dne 6. IX. 1965. Prijave do 1. VIII. 1965.

— PARIZ — NICA — MILANO — BENETKE, 9-dnevno potovanje z vlakom dne 13. 9. 1965. Prijave do 10. VIII. 1965.

— DUNAJ — PRAGA — BRNO — BUDIMPEŠTA, 7-dnevno potovanje z avtobusom dne 17. VIII. 1965. Prijave do 15. VII. 1965.

— BUDIMPEŠTA — KRAKOV — VARSAVA — BERLIN — PRAGA — DUNAJ, 10-dnevno potovanje z avtobusom dne 24. VIII. 1965. Prijave do 20. VII. 1965.

— ZURICH — LONDON — PARIZ — MUNICHEN, 9-dnevno potovanje z vlakom dne 1. IX. 1965. Prijave do 1. VIII. 1965.

— ATENE — DELFI — LARISA — SOLUN, 8-dnevno potovanje z avtobusom, dne 3. IX. 1965. Prijave do 1. VIII. 1965.

— Tridnevna potovanja z avtobusi po AVSTRIJI in ITALIJI — Celovce — Beč — Grossglockner — Cortina d'Ampezzo — Bolzano — Lago di Garda — Verona — Padova — Benetke — Trst. Prijave sprejemamo za kolektive.

— TRST — BENETKE, stalni avtobusni izleti, prijave sprejemamo za kolektive in posameznike.

Prodajamo vozne ređe za prometno sezono 1965-66.

Vse informacije in prijave pri IZLETNIK-u Celje, Titov trg 3 ter poslovalnica v Velenju in Krškem.

Za cenjeni obisk se priporoča

IZLETNIK CELJE

Titov trg 3 — tel. 28-41

nasproti avtobusni postaji

IZLET BLED BOHINJ (z železnico na Vogel)

Za svoje člane in prijatelje prireja Turistično društvo Celje v nedeljo 11. julija t. l. celodnevni avtobusni izlet. Oglejali si bomo Bled in Bohinjski jezer, kjer pa bo hotel se bo lahko peljal z železnico na Vogel. Odhod iz Celja ob 6.00, povratek okoli 20.30. Prijave v turističnem uradu v Stanetovi ulici, poleg kina Metropolit.

FOROČILO O PROSTIH KAPACITETAH
Informacijska služba Celjske turistične zveze sporoča, da je v vseh turističnih krajih na našem področju še dovolj prostora. Zasedeni sta le zdravilišči Dobrna in Rog. Slafina. V obeh krajih pa je na voljo še dovolj zasebnih turističnih sob. V Laškem je dovolj prostih sob v hotelu Savinja, prav tako pri zasebnikih.

TURISTICNE PRIREDITVE

11. julija Dan Savinjskih ribičev v Mozirju.
17. julija Letno igro na Starem gradu, A. Novčan; HERMAN CELJSKI. Predstave do 25. julija vsak večer ob 20. uri. Predprodaja vstopnic v Turističnem uradu v Stanetovi ulici, zraven kina Metropolit.

18. julija Praznik cvetja in piva v Laškem. Turistična kmetijska prireditve v Gornjem gradu.

OBISČITE BRASLOVCE

Opozarjamo na športni ribolov in kolanje v Braslovškem jezeru.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 10. do 17. julija 1965

MARJAN TIŠEJL,

veterinar, Celje,
Savinjska 3/II (Savinjsko
nabrežje) tel. 28-71.

ZAHVALA

Ob boleči, bridki in nenadomestljivi izgubi mojega dragega moža, očeta, strica, brata in starega očeta

LUDVIKA GOSNIKA

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti, hvala vsem organizacijam za poklonjene vence, SZDL, ZB NOV in Društvu upokojencev Trnovlje, kolektivu Cinkarne, godbi TEP Celje, Prevozništvu Celje, č. duhovščini, tov. Podlišku za ganljive poslovilne besede ob odprtém grobu.

Globoko žalujoči:

Zena Tončka, sin Slavko z družino, hči Silva z družino, brata Franc in Edi z družinama, sestra Marica in Ivanka z družinama in ostalo sorodstvo.

Delovna skupnost grosističnega trgovskega podjetja »Konus-Zaščita« Celje

razpisuje delovno mesto

direktorja

Pogoj: Visokošolska izobrazba ali visokoškvalificiran delavec trgovske stroke — specializirana stroka — grana 125.

Najmanj 10 let prakse v tej stroki in 5 let službovanja na vodilnem delovnem mestu.

Osebnih dohodki po pravilniku podjetja. Prošnje sprejema posebna komisija v podjetju. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

RAZPIS

Podjetje »Elegant« Celje, obrat Kemična čistilnica, nanterava po posameznih območjih ustanoviti zbiralnice za sprejem blaga za kemično čiščenje. Zbiralnice bodo v naslednjih središčih: Smarje, Rogaska Slatina, Rogatec, Poljčane, Loče, Slovenske Konjice, Vojnik, Dobrna, Laško, Rimske Toplice, Zidani most, Sempeter, Prebold, Vrnsko, Braslovče, Mozirje, Soštanj, Velenje.

Vsi, ki so zainteresirani za prevzem takšne zbiralnice naj pošljejo svoje ponudbe s točnim naslovom na upravo podjetja »Elegant« Celje, Stanetova ulica 17, najkasneje do 25. julija 1965

Prijave naj pošljejo:

1. Trgovska podjetja ali zasebniki, ki se ukvarjajo s predelavo tekstila;
2. zasebni obrtniki;
3. zasebniki, ki imajo na razpolago primeren prostor.

Podjetje »Elegant
Celje

Komisija za delovna razmerja

»FERRALIT«
ZALEC

razpisuje prosto delovno mesto KVALIFICIRANEGA ZIDARJA

Nastop službe je možen takoj. Osebnih dohodki po pravilniku podjetja. Stanovanje ni na razpolago.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta

AMD SLANDER Celje

razpisuje dne 15. julija -965

JAVNO LICITACIJO

za prodajo treh motornih koles: 2 motorja PUCH 175 in eno motorno kolo ARDI 175 ccm.

Licitacija bo za družbene organizacije od 7. do 8. ure, za privatnike pa od 8. do 9. ure v delavnici AMD Ipavčeva 3.

NENADEJAN USPEH

Pred dnevi je bilo v Umagu v Istri meddržavno tekmovanje v Go-carti voznjaki, ki se ga je udeležilo poleg tekmovalcev iz Avstrije, Švice, Zvezne republike Nemčije in Italije še veliko tekmovalcev iz jugoslovanskih klubov, med njimi tudi trije tekmovalci iz Celja. Na tem meddržavnem tekmovanju je vsakogar pripravil izredno presenečenje tekmovalca IVAN FOJS, član ljudske tehnike pri Tovarni emajlirane posode v Celju, ki je nastopal za tekmovalno barvo celjskega kluba Slavka Slandra in dosegel v kategoriji 50 cm PRVO MESTO.

Sedemtridesetletni kovač IVAN FOJS iz Grobelna ni nikoli niti pomisljal, da bo kdajkoli dosegel tak izreden uspeh na stroju, ki so ga konstruirali pred dvema letoma v Tovarni emajlirane posode člani ljudske tehnike. Šest motorjev so kupili pri Tomosu, ogrodje pa izdelali in sestavili sami. Tako je Celje obilo verjetno prve stroje za Go-carti voznje, to priljubljeno zvrst, ki si je šele pred leti utrla svoj prostor na naših tleh.

Ko smo prvaka po vrnitvi v Celje nobarali o njegovem uspehu nam je smeje dejal:

„Tekmovanja sem se bal, ker za tekmovanje sploh nisem bil priprav-

ljen. Po tekmovanju na republiškem prvenstvu pred dvema letoma, kjer sem dosegel drugo mesto — sploh nisem več treniral. Kolegi pri Slavku Slandru so me povabili na tekmovanje. Odstopili so mi stroj, ki smo ga pri nas v tovarni izdelali. To je bil strojček, ki so ga uporabljali za tekmovanje do sedaj pionirji. Tri dni pred tekmovanjem sem motor malo uredil, ga pripravil in odrihnil na tekmovanje brez kakršnihkoli upov na uspeh.

„Kako ste se počutili med tekmovalci — velikani dirkališč?”

„Lahko se mislite. Ko sem slišal vsa ta imena, ki nekaj predstavljalo v tem sportu, se nisem najudobneje počutil. Da vam povem po pravici — bilo me je strah.“

„Kolik časa se že ukvarjate s tem športom in kolikokrat ste že tekmovali?”

„Prvi sem tekmoval kmalu za tem, ko sem si kupil motorno kolo. Tekmoval sem na ocenjevalnih voznjaki in uspel. Nato sem tekmoval na republiškem prvenstvu v Go-carti voznjaki in bil drugi. Zatem sem prenehel, ker nisem imel možnosti. Tega tekmovanja sem se udeležil, kot sem že povedal povsem slučajno.“

„Ali boste po tem uspehu nadaljevali s pobiranjem lovorik?”

„Sedaj, po zmagi sem se znova ogrel. Zelel bi nadaljevati, toda to bo težko. Moj stroj je bil od vseh strojev ostalih tekmovalcev mnogo težji in dosti bolj izrabljen, saj je že svoje odslužil. Pred tekmovanjem sem mu zamenjal batne obročke, to je bilo edino, kar sem lahko naredil. Samo volja in znanje na današnjih tekmovanjih vsekakor ni dovolj — potreben je dober in zanesljiv tekmovalni stroj, tega pa zaenkrat nimam.“

Slučajnost je doprinesla, da je Celje dobilo zmagovalca ob pomoči tekmovalca ADIJA KORENA, ki je Fojšu posodil orodje in mu pomagal, medtem ko je sam imel na tekmovanju smolo, ker mu je nagajal stroj in je bil zato v svoji kategoriji šele četrti. Vsekakor je uspeh tekmovalca IVANA FOJSA izreden in bi mu bilo potrebno omogočiti nadaljnje tekmovanje. Pri tem moramo posebej naglasiti dejavnost članov Ljudske tehnike pri Tovarni emajlirane posode, ki so pred leti te stroje pripravili, medtem ko je društvo omenjene tovarne prispevalo sredstva in s tem omogočilo pogoje za razvoj tega športa v Celju.

IGRALCI HODIJO PO IZPISNICE

Ugibanja o usodi ND Kladivar se niso pri kraju. Dejstvo je, da vodstvo še ni poravnalo obveznosti do igralcev, ki so zaradi tega že začeli zabajati na nogometno podzvežo in zahtevali izpisnice.

Pa poglejmo seznam tistih, ki so zahtevali izpisnice: poleg Biščana in Remeteja, ki sta že skorajda predčasno odšla, so odšli k Mariboru Babič, Tolič in Binkov-

ski. Priganica se je vrnil k tuzlanski Slobodi, Zivkovič pa je odšel k Slovanu. Poleg omenjenih sta dobila izpisnice že Devčić in Bauman, zahtevala pa sta ju tudi Ferme in Cafuta.

Vse kaže, da le ne bodo vsi zapustili vrst ligaša v Glaziji in da je pravzaprav obstoj ekipe gotov. Vendar pa je kljub vsemu že

skrajni čas, da se moštvo konsolidira in začne s pripravami na novo sezono v tekmovanju republiške lige. Seveda pa se morajo urediti predvsem razmere v upravnem odboru in tehničnem vodstvu društva, saj bo le tako omogočeno nemoteno in uspešno delo tokrat zopet amaterskega nogometnega kolektiva.

ATLETI V TRBOVLJAH

LUBEJEVA O. K.

V petek je bil v počastitev rudarskega praznika v Trbovljah velik klubski miting, katerega se je udeležilo veliko število atletov iz vse Slovenije. Največ nastopajočih je bilo iz celjskega atletskega društva. Med našimi se je tokrat najbolj izkazala Lubejeva, ki je le za desetinko zgrešila svoj lastni državni rekord v teku na 60 m. Tako je dosegla čas 1,5. Tretja v tej disciplini je bila Leškova z rezultatom 8,1. Pri ženskah je zmagala še Podmilščakova v teku na 400 m z rezultatom 61,2 in štafeta 4x100 m, ki je dosegla čas 56,6. V skoku v višino za ženske si Kelčeva, Korenčičeva in Kolarjeva dele drugo do četrto mesto, vse pa so preskočile 155 cm, tri moških je zmagal Polutnik v teku na 400 m s 51,0, Felician v skoku v daljino, kjer je skočil 605 cm, Pikula pa je bil najboljši v metu krogel z dobrim rezultatom 16,55, rugo mesto je zasedel Štajner v skoku v daljino s skokom 602 cm, Koprivica je bil drugi v metu krogel, katero je sunil 14,53 m daleč, enako mesto pa je zasedla tudi moška štafeta 4x100 m, ki je dosegla čas 46,2. V najkrajši moški progi, v teku na 100 m je bil Kolnik z rezultatom 11,0 tretji, enako mesto pa je zasedel tudi mladinec Bizjak v teku na 1000 m 2:44,8. Nastop mnogih atletov na trboveljskem mitingu

je bila generalka za nedeljski četverboj republik, ki bo na stadionu v Zagrebu.

TEKMOVANJE V LAŠKEM

Ob 20. obletnici osvoboditve so rudarji iz laškega bazena popestrili program praznovanja. Po motorizirani povorki skozi Laško, so se vrstila razna tekmovanja med zunanjimi in jamskim obratom. V Rečici pri Laškem je bilo tekmovanje z MK puško in pištolo. Na tekmovanju so sodelovali — kot gostje laških rudarjev — štirjece, rudarji iz Hrastnika in Velenja.

Pokal — kot priznanje najboljši ekipi v streljanju z MK puško — je bil podeljen ekipi rudarjev iz Hrastnika, ki je dosegla 556 krogov; posamezniki: Lavrinc s 188 (Laško), STEŠL 169 (Hrastnik) in VISNAR s 169 krogov (Velenje).

Pokal, kot priznanje najboljši ekipi v streljanju z MK puško, pa je bil podeljen ekipi rudarjev iz Laškega s 796 krogov, nato sledijo rudarji iz Hrastnika s 780 in rudarji iz Velenja s 772 krogov. Posamezniki: Lavrinc 231 (Laško), Štešl 214 in Avberšek (Velenje) z 195 krogov.

Domači rudarji in gostje so bili s to prireditvijo prav zadovoljni, saj je vladalo pravo prijateljsko razpoloženje. Izrazili so željo, da bi to srečanje postalo tradicionalno.

TROBOJ REPUBLIK

V nedeljo bo v Zagrebu atletski četverboj republik, na katerem bodo nastopili vsi znani atleti in atletinje, kar nam daje pričakovati več boljših rezultatov. Slovensko reprezentanco bo sestavljalo največ atletov celjskega Kladivarja, saj bo kar 24 atletov in 10 atletinj oblekle republiški dres. Upamo, da bodo vsi častno zastopali slovensko atletiko in celjsko društvo.

OBISK PRI PLAVALNEM KLUBU NEPTUN

PLAVALCI NA STARTU

SE NI MNOGO LET PRETEKLO OD TAKRAT, KO SO O CELJSKEM PLAVALNEM SPORTU V SLOVENSKEH ŠPORTNIH KROGIH GOVORILI S PRECEJŠNJIM SPOSTOVANJEM. PO DOGRADITVI PLAVALNEGA OBJEKTA JE CELJSKI PLAVALNI SPORT DOZIVEL PRECEJŠEN RAZMAH IN SE LAHKO KMALU PONASAL Z MARSIAKSNIM USPEHOM; TODA PRISLA JE KRIZA, POSAMEZNI OD LICNI TEKMOVALCI SO JELI ZAPUSCATTI KLUB IN V PRETEKLI SEZONI SO PRI NEPTUNU Z NOVIM VODSTVOM ZACELI DELATI Z NOVIMI MOČMI.

Lani se mladi celjski plavalci razen nekaterih tekmovalcev v waterpolu in plavanju niso udeležili dosti tekmovalj, saj so ekipo šele začeli pripravljati. Letos se je plavalna ekipa prijavila za tekmovanje v drugi republiški ligi, kjer si bodo skušali priboriti vstop v prvo slovensko ligo. Za tekmovanja imajo sedaj pod vodstvom domačih vadiateljev precej mladih in perspektivnih plavalcev in waterpolistov. Marljivo trenirajo dvakrat na dan, v klub se vključujejo vedno novi mladi privrženeci plavalnega športa.

Tekmovalno sezono bodo celjski plavalci in plavalke otvorili že jutri v soboto, ko bodo svoje moči pomerili na internem klubskem tekmovanju, v waterpolu pa se bodo pomerili s kombiniranim moštvom Ljubljane. Prihodnji teden, v sredo bo v Celju že start tekmovanja v plavalni ligi, ko se bo ekipa Neptuna pomerila s plavalci Slavije iz Več, nekaj dni pozneje pa v Trbovljah z drugo ekipo domačega Rudarja. Poleg tega bodo waterpolisti — mladinci prihodnji teden sodelovali na tradicionalnem mladinskem turnirju za nagrado Kopra.

V Celju bodo priredili poleg liškkih dvobojev še enega izmed turnirjev za republiško waterpolo prvenstvo ter dvoje prijateljskih srečanj. Tako vse kaže, da so pri plavalnem klubu Neptun pod vodstvom predsednika Draga Mravlaka resno

zastavili in se bodo čez nekaj let prav gotovo lahko izkazali s podobnimi in še večjimi uspehi, kot so jih imeli pred časom. Treba pa se je predvsem orientirati na domač »stveni in strokovni kader. S tako politiko in disciplino v klubu uspehi prav gotovo ne bodo izostali.

E. G.

ŠPORT NA DROBNO

Na svojem gostovanju na Finskem ima Vazič za sabo že tri tekmovanja. Najprej je nastopil dvakrat v Helsinkih in bil v teku na 5000 m enajsti s časom 13:50,0 kar je izenačen državni rekord ter v teku na 1500 m dosegel četrto mesto s časom 3:45,4. Naslednji nastop je imel v Turkuju, kjer je v teku na 5000 m zasedel tretje mesto s časom 14 minut.

Nogometne tekme za pokal Maršala Tita: Sentjur : Polzeča 2:3, Zreče : Zalec 10:3, Rogaska Slatina : Celje 3:2.

Ob priliki praznovanja 85-letnice gasliškega društva in proslave Dneva borca sta se v Smarju pomerili nogometni ekipi Smarja in Plištanja. Zmagali so gostje 7:5.

Prihodnji teden 18. t. m. bo TVD Partizan na Gomilskem priredil velik telovadni nastop. Poleg domačega Partizana bodo nastopila tudi druga društva iz Savinjske doline, poleg njih pa še kot gosta reprezentanta Cesar in Srot.

KOMUNALNA BANKA CELJE
V PONEDELJEK 12. 7. ŽREBANJE VEZANIH VLOG ZA 1. POLLETJE 1965. V KOMUNALNI BANKI CELJE.

Trdovratne cene

V poprazničnih dneh je bila celjska tržnica lepo preskrbljena. Zelenjave je dovolj, tudi sadja je nekaj, primanjkuje pa jaja, ki jih po ceni pod 40 dinarjev že kar težko dobimo. Cene se letos sploh trdovratno držijo na najvišjem klinu lestvice. Zanimivo pa je, da ima največ zaslug za to prav družbeni sektor, ki letos enkrat za spremembo prednjači v visokih številkah. To prav gotovo ni najbolje za konkurenco s privatnimi proizvajalci.

Breskve prodajajo po 450 dinarjev kilogram, marelice po 400, češnje po 200 do 300, borovnice so po 250 do 300, jagode po 400 do 500, prav tako tudi maline. Gobe so razmeroma drage, saj se postavljajo s ceno 600 do 800 dinarjev kilogram, Izjema so le lišičke, ki jih lahko dobimo »že« po 400 do 500 dinarjev. Na tržnici je tudi že strožji fižol in kumare, prvi po 280 do 300 dinarjev kilogram, druge pa po 300 do 400. Nova je tudi čebula, ki jo prodajajo po 180 do 250 dinarjev.

PARTIZANSKO SREČANJE NA PREVRJU

18. julija bo na Prevorju partizansko srečanje v počastitev 20-letnice osvoboditve. Slavnost se bo pričela že v soboto, 16. julija, ko bodo po okoliških hribih zagoreli kresovi, obvezniki predvojaške vzgoje pa bodo improvizirali napad. Partizanski borci se bodo zbrali ob tabornem ognju, isti večer pa bo na sporedu tudi film s tematiko iz NOB. Glavna svečanost pa bo šele v nedeljo dopoldne pri spomeniku padlih borcev. Po proslavi bo družabna prireditve s tekmovanjem strelskih družin šentjurske občine. Lepo bi bilo, če bi se tega partizanskega srečanja v tem znanem partizanskem kraju, ki je pomagal partizanom kolikor je le mogoče polnoštevilno udeležili aktivisti in borci s Kozjanskega, zlasti pa borci Kozjanskega odreda.

M. L.

CELJE

V času med 26. junijem in 3. julijem se je rodilo 32 dečkov in 27 deklic.

POROČILI SO SE: Stanislav Kos iz Celja in Berta Gorogranec iz Gotovelj; Albin Vipotnik iz Polzanske vasi in Stanislava Hrvatič iz Celja; Anton Grobelšek iz Celja in Marija Esih iz Zaloga pri Sempetru; Danijel Motech iz Zdobrove in Marija Kartus iz Pečovnika; Vincenc Petrovec in Marija Bevc, oba iz Celja; Janez Luževič in Helena Lovce, oba iz Celja; Leopold Zalokar iz Celja in Valtraut Tavčar iz Zalca; Andro, Milija Markovič in Olga Pikel, oba iz Celja; Franc, Jožef Mlakar in Marija Cikron, oba iz Celja.

UMRLI SO: Marija Kužner iz Podplata (88); Marija Herceg iz Polzele (72); Amalija Valek iz Jazbine (66); Ludvik Gosnik iz Celja (58); Elizabeta Jezovšek iz Pristave (78); Milutin Krivovič iz Celja (39).

VARČEVALCI

VSI, KI BOSTE V ČASU OD 1. JULIJA DO 31. OKTOBRA 1965 VLOŽILI PRI KOMUNALNI BANKI CELJE ALI NJENI PODRUŽNICI CELJSKI MESTNI HRANILNICI ALI EKSPOZITURAH V ZALCU, MOZIRJU, LASKEM, SENTJURJU, SMARJU PRI JELSAH, SLOV. KONJICAH ROGAŠKI SLATINI, SEVNICI IN BREZICAH VSAJ 50.000 DINARJEV IN TA ZNESEK VEZALI NAJMANJ ZA DOBO 12 MESECEV, BOSTE PRISLI V PESTEV PRI NAGRADNEM ŽREBANJU VEZANIH HRANILNIH VLOG, KI BO V MESECU NOVEMBRU TEGA LETA

NAGRADE:

- 1 pralni stroj
- 4 šivalni stroji
- 2 sesalca za prah
- 4 tranzistorji
- 6 volenih odevj
- 3 mikserji
- 2 gramofona
- 3 jedilni pribori

Skupaj 25 nagrad v vrednosti 1.000.000 din

VEZANE VLOGE OBRESTUJEMO OD 5,5 DO 7,5 %.

VLGAJTE SVOJE PRIHRANKE PRI KOMUNALNI BANKI CELJE, KJER SO ZA VAS VARNO IN KORISTNO NALOŽENI!

KOMUNALNA BANKA CELJE

REALIZACIJA HUMANIZMA

V torek je bil ustanovni občni zbor Društva za pomoč duševno prizadetim osebam v Celju. Potreba po ustanovitvi takšnega društva je bila velika, saj ga imajo že v mnogih drugih krajih Slovenije, obstaja pa že tudi društvo v republiškem merilu, v katerega sklop, bo prišlo tudi celjsko društvo za pomoč duševno prizadetim osebam. Naloga tega društva je predvsem ta, da realizira humanizem, o katerem toliko govorimo po radiu in televiziji in da postavimo duševno zaostalega človeka na mesto, ki mu po ustavi pripada. Duševno zaostali ljudje so namreč bili sedaj nekako manjvredni in niso bili na isti ravni, kot ostali invalidi, čeprav gre tudi pri njih za invalidnost, le v nekoliko drugačnem pojmu, kakor mi danes invalidne pojmuje. Potrebo po ustanovitvi takšnega društva narekuje dejstvo, da je v naši republiki kar 3 procenote duševno defektnih ljudi in od tega kar 25 procentov težje defektnih ljudi, ki do sedaj niso imeli pravega šolanja, prav tako pa jih je bilo zelo težko vključiti v proizvodno delo. In ravo to dvoje bo glavna naloga na novo ustanovljenega društva, ki že sedaj ob ustanovitvi šteje nad 4000 članov. Društvo bo delalo na področju bivšega celjskega okraja vse dotlej, dokler ne bi v drugih posameznih občinah ustanovili samostojnih društev.

Za delo tega društva se zelo zanima tudi Občinska skupščina, ki je obljubila, da bo društvo v prihodnjem letu zajelo tudi v proračunski skupščini. Za delo pa se zanimajo tudi SZDL in aktivni ZK. Sprejeli so tudi pravilnik ki pa je bil sprejet že v republiškem merilu. Izvolili so 29-članski upravni, 11-članski izvršni in tročlanski nadzorni odbor.

Ob koncu ustanovnega občnega zbora tega humanega društva so sprejeli tudi svoj delovni načrt do konca letošnjega leta. V njem ima vidno mesto popularizacija društva, zbiranje novih članov in razširjanje tiska. Sklenili so še, da bodo dali iz celotnih sredstev, katere bodo dobili, 300 tisoč dinarjev republiškemu društvu za subvencioniranje knjige »Moj otrok je drugačen«, ki je primerna predvsem za starše duševno prizadetih otrok.

F. Kramer

Odkritje spominske plošče

Na Dan borca je aktiv ZB v Medlogu odkril spominsko ploščo na bivšem združnem domu na Babnem. Spominska plošča je posvečena vsem padlim borcem tega terena. Odkritje nove plošče je bilo potrebno, ker je stara zakrita in širši javnosti nevidna. Poleg tega je na novi plošči tudi majhna sprememba: izpuščena so štiri imena borcev, kateri so že natisnjena na drugih ploščah. Na novo pa so vnešena tri nova imena, za katere je bilo ugotovljeno, da so sodčevali na tem terenu.

V začetku programa je o pomenu narodnoosvobodilne borbe govoril tov. Bogdan Mirnik, nato pa je predsednik ZB Medlog tov. Andolšek odkril spominsko ploščo. V kratkem kulturnem programu so nato nastopili godba na pihala iz Laškega, Invalidski pevski zbor in deklamator: ka Metka Vidmar. Po proslavi je bilo v dvorani bivšega združnega doma tovariško srečanje bivših borcev tega terena in njihovih svojcev.

Kr.

Ernest Tivnan RAZBOJNIK GUZAJ

— 17 —

Zato pa se je moral odkupiti v denarju. To mu je bilo še težje! Poleg tega so bile vojske, vojska žre denar, davki so bili vedno višji, pa še slabe letine so bile in druge ujme vsake vrste so jih obiskovale. Kar so pridelali, je bilo komaj za doma in tudi če bi bili imeli kaj prodati, ni imelo cene. Zaslužka pa tudi nikjer. Tovarne in industrija so se takrat komaj šele začele in v teh krajih sploh ne. Joj je bil. Marsikje so imeli ene same čevlje pri hiši, obul jih je pač tisti, ki je moral z doma. Podobno je bilo z obleko in vsem. Pa še kopia otrok pri vsaki hiši skoraj. Matere že s 30 leti zgarane in uvele, stare. Koliko mrličkov je bilo, ko bi ne bilo treba. Zdravnik je bil tri, štiri ure daleč. In kdo bi ga plačal. Eh, — če je kdo umrl, je bil vsaj vsega hudega rešen. Kaj pa so tudi imeli na tem svetu. Nič! Dobro se je godilo samo tistim po mestih in po dolinskih krajih. Ti so bili po službah, dobili vsak mesec suh denar, njim ni nobena ujma mogla blizu! Ali pa trgovcem. Ti so lahko sedeli na denarju in so lahko imeli vedno bele in gladke roke, ko jim ni bilo treba delati. Ko bi jim mogel človek vsaj ukrasti kaj! Cisto nič bi ne bilo greh, to že ne! Da, — samo ko bi mogli!

Guzaj ni samo enkrat slišal taka premišljevanja. Pa se mu je prikradla misel, ga začela obletavati kakor večša luč, ni je mogel več prepoznati. Sam se ji je prepustil in dobivala je vedno določnejšo obliko. Zakon ga že tako ali tako preganja, — naj imajo vragovi vsaj pošten vzrok, da ga ne bodo po ne-dolžnem!

Ko je nekega večera zadnji gost odšel domov in je Drobne zapahnil vezna vrata za njim in se vrnil v hišo, mu je Guzaj pomignil:

— Nekaj bi se zdajle pomenila. —
Drobne ga je za droben trenutek pogledal, priprl obrvi:
— Prav. Kaj pa je takega? —
— Posodil mi boš dvajset goldinarjev. Danes teden ti jih vrnem. —
— Dvajset goldinarjev?! Najprej moraš vedeti, ali jih sploh imam! —
— Imaš. Se več! Če hočeš, ti povem še to, kje jih imaš! V čevlju pod posteljo, kjer spita z ženo! In z obujki so zatlačeni! — se je zasmejal.
Drobne je onemel.
— Kako pa veš? —
— Zapiraj drugič vrata za seboj, kadar neseš spravit denar. Mi jih boš dal? —
Drobne je za hip okleval, potem pa se je odločil:
— Bom. Sem ti že rekel, da ti bom pomagal. Saj ni treba ravno ob tednu. Samo da mi jih boš res vrnil! Kadar boš pač mogel, saj veš, kako je. Plačilo so. Hočeš takoj zdajle? Črem ponje. —
Guzaj je pogledal vstran in glas mu je postal trpek:
— Ni treba zdajle. Jutri! Nič se ti ni treba bati. Poznaš me. Ze dolgo. Zaupam ti, tudi ti meni daj. Kaj naj storim? Na zemlji me ne pustijo živeti v miru in živ pod zemljo ne morem!

— 19 —

zgodilo, tako je bilo vse naglo. Nikogar ni bilo na cesti, šel je svojo pot, pa je nenadoma skočil človek predenj, ga zgrabil za vrat, da ni mogel niti pisniti, mu segel z drugo roko v skunjič po listnico in prav tako naglo v dveh, treh skokih spet izginil v hosti. — Kakšen je bil? — Saj ga še videl ni pošteno! Štiri sto goldinarjev je šlo!

Štiri sto goldinarjev je bilo tudi za tiste čase že kar lepa obratna glavnica!
— Začetek je bil čisto lahek!

4. poglavje

ZALOSTEN KONEC KOVAČOVEGA TONČKA

Nikoli ne hvali dneva pred večerom! Prevelika vnema za službo je lahko usodepolna. Pačevine v javnih poslopih so za vzgojo mladine škodljive. Sentjurski zdravnik dr. Ipavc je na vsem lepem ob dva goldinarja.

Zdaj seveda ljudje že ne govorijo več toliko o strahotnem dogodku, razburjenje se je že precej poleglo. Vseh šest ubogih sirot je tudi že zdavnaj pri kruhu. Najmlajši mora imeti zdaj že nekaj čez devetdeset, eden pa je še čisto mlad umrl.

Takrat pa, ko se je to zgodilo, na porcijkunkulo leta 1875 takrat je bil ves Sentjur pokonci. Kako tudi ne bi bil! Bilo je res nezaslišano! In sedem otrok, — ubogi revčki! In sredi belega dneva! Kaj bo zdaj žena? Občina jo bo morala živeti, kdo pa drug! Saj je bil občinski policaj. Sicer si je pa sam kriv, kdo mu je pa ukazal, da mora! Guzaj mu je bil celo zlepa povedal: — Pusti me, če ne, ti bo žal! — Ko ga pa ni ubogal in je kar še naprej rnil za njim!

Takole je bilo:
V Sentjurju je bil tega dne sejem. Dober sejem. Ljudi se je kar trlo, živine so od vseh strani prignali toliko, da skoro ni bilo več prostora v zgornjem trgu zanjo. Ta par juncev, za spodrejo, oni kravo, telčko, pa spet drugi par težkih voli za mesarja. Res si lahko izbiral, — rep pri repu, kamor si pogledal! Tudi Hrvatje in Lahi so prišli, — dobro se bo prodajalo.

Tudi drugih sejmarjev nič koliko! Stojnice so bile razpostavljene po obeh straneh ceste od občine pa vse do Crnovška. Okrog cerkve in sploh povsod, kjer je le bilo malo prostora, je bilo razpoloženo blago kar po tleh. Lončar od Sv. Primoža je stal med grmado svoje posede in trkal zdaj po svinjskih, zdaj po skledah ali latvica za kislno mleko. Dobil pa si lahko tudi svetilčne lončke vseh velikosti ali celo krasno pisano pobarvanega palčka, — taki so po boljših vrtovih in bolj po straneh še danes moderni! Počnice za kmečko peč! Za dva krajcarja si dobil rejnega prašička iz gline, — kamen do kamna in brez vinarja ni goldinarja! Bili so štirje, iz Črnočice, iz Nove vasi in še Drgajnar iz Pristave, ki je imel najlepše pisane sklede, okrog vijugasta črta in rožice, na dnu pa ime, kakršno je pač kdo izbral, če le ni bilo že razprodano: Ančka, Betka, Cilka, Dragica, pa Anzek, Francak, Jože, Štef, Tina, — ni treba vseh našte-

— 18 —

Naj se mar tisti hudičevi babi na čast obesim?! Mi ne pride na misel! —

Vedno bolj se je razvneval.
— Ali pa sodnikom, ki drže z njo?! Hudiča njih briga pravica! Samo svoje preklete vampre branijo, zato držijo skupaj! Hahaha, pravica je samo zanje, meni pa — sedem let!

Obstal je pred Drobnetom:
— Drobne, povej mi zdajle tako kot na zadnjo uro: Kako misliš? Imam pravico do življenja kakor vsi drugi ali je nimam!? Me boš tudi ti obsodil, ko boš zvedel, zdajle ti sam povem!, da bom kradel in ropal in jemal vsem tistim, ki so okradli in oropali mene?! Ko so mi hoteli vzeti še tisto edino, kar sem sploh kdaj imel na svetu, sonce in zrak?! po pravici in vesti mi povej zdaj! —

Drobne ga je poslušal, niti trenil ni z očmi. Potem pa je vstal, šel ven in se čez trenutek, dva vrnil.
— Tukaj je denar. In če ti morem še kako drugače pomagati, — saj sem ti že povedal. —

In mu je stisnil roko in Guzaj njemu.
Zdaj sta bila že dva. Guzaj in Drobne.
Drobne je upihnil petrolejko pod stropom. Potem sta govorila še naprej. Se pozno v noč sta šepetala za pečjo. Drobne bo šel jutri v Celje in bo kupil Guzaju obleko, kakor jo nosijo gozdarji. Oba sta približno enake postave, lahko jo pomeji kar po sebi. In puško naj mu tudi preskrbi. Lahko je stara, samo toliko, da jo bo nosil čez ramo. Drugo bo vse njegova stvar. Drobne sploh ne bo vedel ničesar. Noče, da bi kdo drug zaradi njega trpel, če bi se kaj ponesrečilo. Sicer se pa ne bo, — vse je dobro premislil in preudaril. —

Natančno ob tednu je imel Drobne svojih dvajset goldinarjev nazaj. In še dvajset zraven za obresti. Guzaj se je čisto drobno smejal, ko mu jih je prinesel in dal v roke. In zvečer je dal vsem za pijačo, dobil je službo in še zelo dobro povrh, to je treba zaliti med prijatelji! Anzluhu s Peska, ki je imel ženo na smrt bolno, je posodil pet goldinarjev, sam od sebe, skoraj po sili. Mu jih bo že vrnil, kadar se bo kaj obrnilo. Se nič ne mudi. Anzluh se je nekaj časa branil, potem jih je pa le vzel. Takih ljudi kakor je Guzaj, bi moralo biti kaj več, potem pa bi bilo čisto drugače na svetu! Zmeraj mu bo hvalo vedel!

Zdaj so bili že trije: Guzaj, Drobne, Anzluh.
Potem je pridobil drugega za drugim še Vrabčevega, Gregla, Solinca, Goloba. Guzaj je vedno vnaprej vedel vse, kje koga žuli in kaj ga boli, pa mu je pomagal, preden je sam kaj znil. Ljudje so mu vedno bolj zaupali. Sami niso vedeli, ne kdaj ne kako so zdrknili pod njegovo oblast. Bil je njihov in zato so bili tudi oni njegovi.

Dva dni pozneje so ljudje vedeli povedati, da je bil na cesti napaden in oropan trgovec, ki je šel v Loko prevzemati les. Da je bil potem čisto zmešan od strahu. Sploh ni vedel, kako se je

— 20 —

vati. In skodelice šele! Lahko so bili takrat ljudje močni, ko so navsezgodaj zjutraj pojedli takole laboro polno! Konjička, ki zadaj piska, si dobil že za krajcar! Kje pa danes kaj dobiš za kovača!

Tu je bil še Ribničan s suho robo, kuhljami, stepavkami, loparji, ribezni za kislno zelje, siti, rešeti, redesejami. Drugi spet je prodajal senene vile, grablje, toporišča za sekire in cepine, poleg njega si lahko kupil koso, sekiro, plankačo, pralico, podkev, verigo za voli, obroček za bika, pa žeblje in okovje vsake vrste, kaj vem, kaj vse, saj nisem železninarske stroke!

Mojstri čevljarji so bili tudi najmanj trije, takrat je ta obrt še cvetela! Bože mili, — kdaj so le utegnili narediti toliko parov čevljev! In tako velikih! Veliki so namreč morali biti, ljudje so jih zahtevali, da ne tiščijo človeka, če si pozimi obuže dvoje čunje vanje, za otroka pa tudi, ko tako hitro uraste. Vsi od kraja pa so bili neverjetno trpežni, če si količkaj verjel prodajalčevemu zatrjevanju in pridušanju. Ljudje so bili previdni, ogledovali so jih popolnoma neobvezno, bi danes rekli, od zunaj in od znotraj, težkali v roki, tipali zgornje usnje, trkali po podplatih, — niso ne kupovali kar tjavdan! Marsikateri gospodar je sploh rajši kupil usnje, — je vsaj videl, kaj dobi za svoj denar! Usnarji so namakali svoje blago v škafu, da se je vde, kako se ga voda sploh ne prime, upogibali med prsti, rezali z nohtom vanj, — vse sama domača roba, to se sploh ne bo nikoli strgalo, to bo lahko nosil še sin in še vnuk! Kravina, tetelina za boljše, boks, urbasi, podplati, vse, kar si je le moglo pozeleti srce! Pozimi je potem gospodar poklical Nejčka v štiro in mu je Nejček v enem tednu ali kvečjemu dveh naredil novo obuče za vso družino in še popravil staro. Na vsak krajcar so gledali, drugače kot danes, ko dinarja marsikdo še pobere ne, če mu pade na tla!

Malo naprej je pod velikansko rdečo maželo starejši mož z visokim črnim cilindrom na glavi na pol zastoj prodajal same dragocene reči vse po grošu in po dva groša. Gneča otroci njegove mize je bila vedno enaka, spredaj so se prerivali otroci in ga gledali z odprtimi usti, bolj zadaj pa starejši nič manj verno. Z ragnjo, tako, kot so jo imeli otroci pred velikonočjo, je vabil ljudi in ko jih je bilo po njegovem mnenju že dovolj na kupu, je začel z grmečim glasom:

— Halo, ljudje, posluh, posluh! Amerikanska iznajdba profesorja Fiksa! Garantirano kolosalno patentirano univerzalno milo, zdravilo, mazilo za obraz in lice, za garje, lišaj, bradavice, za uši in stenice, za kolomaz! V Afriki ga dajejo v potice! V Culukafriji ga mažejo na kruh! Posluh! Posluh! Se je čas! Razprodaja! Vse od kraja škatla groš! —

Cudodelna škaticla v njegovi dolgi roki je krožila nad glavami začaranih gledalcev in drug za drugim so obotavljaje s pristopali.

— Pa dajte, naj bo! — Se meni! Meni tudi! Meni dajte! Jaz sem prej rekla kakor ti! —

Ko se je kupčija uletela in za čudežno mažo trenutno ni bilo več odjemavcev, je začel drugače:

OBJESTNOST TERJALA ŽIVLJENJE

Pretekli petek, malo po peti uri popoldne se je na Ljubljanski cesti v Celju pri bencinski črpalki pripetila težja prometna nesreča, katere žrtev je bila komaj 16 letna ZDENKA BOJOVIĆ

Voznik osebnega avtomobila Fiat 1300 CE 86-80, ki ga je upravljala ANDREJ CERNILOGAR, doma iz Laškega 265, je vozil po Ljubljanski cesti s hitrostjo od 70 do 80 kilometrov na uro proti Zalcu, kljub temu, da je padal dež in je bilo asfaltno cestnišče spolzko. Zaradi dežja se je s kopaljšča vsula truma kopalcev. Pri bencinski črpalki je kolesarka ZDENKA BOJOVIĆ, 16-letna hčerka trgovskega potnika Bojovića iz Tovarniške ulice 23, zavijala s kolesarske steze v levo z željo, da bi povredila pod streho poslopja, v katerem je bencinska črpalka. V trenutku zavijanja jo je voznik ANDREJ CERNILOGAR zadel s prednjim delom avtomobila tako močno, da jo je zbil več kot 25 metrov daleč po

cestišču, kjer je obležala s težkimi telesnimi poškodbami, zaradi katerih je po prevozu v celjsko bolnišnico umrla. Po trčenju s kolesarko je voznik zavozil preko cestišča na levo stran in tam zadel na kolesarski stezi še v kolo drugega kolesarja, ki je k sreči še pravočasno odskočil s kolesa, tako da je avto zdrobil samo kolo. Na upravi Tajništva za notranje zadeve smo izvedeli, da vozniki še vedno ne upoštevajo v zadostni meri določil 29. člena Temeljnega zakona o varnosti prometa na javnih cestah ki pravi: DA MORA VOZNIK prilagoditi hitrost vožnje lastnostim in stanju ceste, vidljivosti, vremenskim razmeram, stanju vozila in tovara, gostoti prometa in drugim po-

membnim pogojem, tako da se vozilo lahko pravočasno ustavi pred vsako oviro, ki jo je v danih razmerah pričakovati. V času, ko se je nesreča pripetila, je padal dež in je bilo asfaltno cestnišče spolzko, kar dokazuje tudi dejstvo, DA VOZNIK VOZILA NI MOGEL ZAUSTAVITI PO 80 METRIH ZAVIRANJA. Pri tem ne bi

omenjali, da so ravno v tistem času hiteli kopalci s kopaljšča, in da je mesto nesreče še znotraj območja omejitvene hitrosti. Teh okoliščin voznik — povejmo še to, da je opravil vozniški izpit šele pred kratkim — ni upošteval. Ta nepredvidnost in objestnost je zahtevala mlado človeško žrtev, brez obzira na nepopravne vesti, da je sama NEKOLIKO kriva. Posnetek prikazuje vozilo, ko je po trčenju in uboju kolesarke ostalo na kolesarski stezi na zmečkane vozilo kolesarja, ki je k sreči odskočil in si s tem rešil življenje. Foto: F. Salobir

Kljub vzgoji o prometni varnosti v šolah, srečamo tudi takšne, ali še hujše primere, ko se otroci izpostavljajo nevarnostim. Kot kaže, preskakanja in obesanja na spuščene zapornice na razna vozila, se ne morejo odvaditi. Vsekakor bi ob takih primerih morali vplivati na takšne objestne tudi občani, da bi preprečili nesrečo. Foto: J. Poljanšek

PRAZNIK ŠOFERJEV

LETOSNJE PRAZNOVANJE DNEVA ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČEV BO VEZANO Z OBŠIRNIM PROGRAMOM, POVORKO IN ZBOROVANJEM. TRINAJSTI JULIJ JE POSVEČEN ZGODOVINSKEMU DOGODKU NOV — DOGODKU, KO SO PRVIC V SLOVENIJI NASTOPILE PROTI OKUPATORJU MOTORIZIRANE ENOTE V BORBAH PRI ZUMBERKU.

Celjska podružnica društva šoferjev in avtomehaničev, ki združuje preko 350 članov — je v preteklem obdobju uspešno izvedla več akcij in nalog v smislu in skrbi za izboljšanje varnosti v prometu, v izpopolnjevanju članov v strokovnem, ekonomskem in političnem pogledu.

Veliko skrb so člani podružnice posvetili predvsem prometni vzgoji šolske mladine osnovnih šol s področja nekdanjega celjskega okraja, ter tehnični brezhibnosti vozil. Poleg tega so člani podružnice sodelovali v akcijah pri kontroli tehnične brezhibnosti vozil, skupno z varnostnimi organi, organizirali in sodelovali v oddajah »Pokaži, kaj znaš o prometu«, ki so jih organizirali po šolah. V bodoče bo celjska podružnica usmerila svoje delo tudi za povečanje članstva, saj je še veliko profesionalnih voznikov izven združenja ter predvsem za izboljšanje življenjskih in delovnih pogojev članstva.

Praznovanje dneva šoferjev in avtomehaničev bodo člani celjske podružnice proslavili še 11. julija. Ob devetih popoldne bodo organizirali povorko motornih in drugih vozil po celjskih ulicah; ob pol enajstih bodo organizirali množično zborovanje na Trgu V. kongresa s svečanim nagovorom; popoldne ob treh pa bo tovariško srečanje pri Mlinarjevem Janezu na Teharjih.

V želji, da bi bil promet na naših cestah čimbolj varen, želimo ob prazniku šoferjev in avtomehaničev vsemu članstvu in drugim uporabnikom motornih vozil — SREČNO VOZNIJO.

jp

OTROK JE UTONIL

Med kopanjem v kopalnem bazenu na Krmelju pri Sevnici se je utopila petletna ZVONKA KUHAM. Otrok je bil s starši na kopanju in se je (po domnevah) v trenutku nepazljivosti preveč približal bazenu ali omahnil vanj. Otroka so starši pogrešali in ga šele po daljšem iskanju našli utopljenega v bazenu. Čudno je dejstvo, da ni nihče od kopalcev videl otroka, ko se je približal bazenu.

Zaradi nesrečne ljubezni pod vlak

Prvega julija je ob deseti uri in dvajset minut skočila pod vlak številka 5915, ki je vozil iz Velenja, sedemnajstletna TATJANA CREPINŠEK iz Trubarjeve ulice 32 v Celju. Kolesa so ji odrezala obe nogi in levo roko. Zaradi močnih krvavitve je poškodovanka v celjski bolnišnici umrla. Pokojna je baje naredila samomor zaradi nesrečne ljubezni.

UKRADENI

5

Po večerji je Mr. Bown povabil Bessy, da jo z avtom zapelje do doma. Brez pomislekov je povabila sprejela, toda že po nekaj minutah vožnje je opazila, da se peljeta v napačno smer.

»Ne stanujem v West Ednu,« je rekla.

»Vem,« je odvrnil Mr. Bown tako pristočno, da se mlada bolničarka kratkomalo ni mogla prestrašiti. Kljub temu pa se ji je zdelo potrebno opozoriti gospoda Bowna, da se je zmotil, če misli tisto, kar misli. Zahtevala je, da nemudoma ustavi in jo spusti iz avtomobila.

»Neumni otrok,« se je zasmejal v odgovor. »Dam vam častno besedo, da se vas nihče — najmanj pa jaz — ne bo niti poskušal dotakniti. Odpeljal vas bom nekam, kjer se bova lahko nemoteno pogovorila. Ko vam bom povedal, kar vam imam povedati, vas bom tisti hip, ko boste hoteli, odpeljal domov. Prosim vas, potrpite še nekaj minut.« Vse to je povedal tako preprosto, da mu je Bessy verjela.

Ustavila sta se nekje v londonskem predmestju, na vrtu majhne vile. Gospod Bown jo je povabil naj vstopi. Ko sta sedela v prijetnem salonu ob kavi, jo je na vsem lepem vprašal: »Miss R., ali bi ho-

teli v enem samem večeru zaslužiti toliko denarja, da bi lahko, recimo v Kanadi, živeli do konca svojih dni udobno, brezskrbno življenje?»

Bessy je oklevala.

»Ne vem, za kaj gre,« je čez čas odvrnila.

Za »Egipčansko banko« v Carigradu je bil denar, ki ga je izplačala gospodu Bownu — to ime si je vsaj izbral Abas Helmiyev agent — da bi podkupil strežno osebje, ne pomembni izdatek, medtem ko je bil že delež, ki ga je tisti večer ponudil Mr. Bown Bessy, za predstave mlade bolničarke nezaslišano bogastvo. Ker ji je takoj izplačal deset tisoč funtov in ji obljubil še deset tisoč, ko bo načrt, ki ji ga je podrobno razložil, uresničen, se je Bessy vdala.

Naslednji večer je pripeljala na sestanek z Mr. Bownom tudi bolničarja, ki ni niti malo pomišljal, saj mu je ponujena vsota zagotavljala življenje, o kakršnem si pred pol ure ni upal niti sanjati. Dobil sta tudi letalske vozovnice za Kanado z vsemi potrebnimi dokumenti.

Načrt je bil izdelan do najmanjše podrobnosti. Sestra Bessy je prevzela dolžnost, da princa previdno obvesti.

Tistega usodnega večera je sedel glavni zdravnik zavoda, v katerem je bil zaprt princ Ahmed Seifedin, v svoji delovni sobi, kadil in čital — z mirnim obrazom človeka, ki nikoli v življenju ni nikogar skrivil lasu na glavi, ki je prepričan, da je princ nevaren bolnik, in da opravlja svojo zdravniško dolžnost, ko skrbno pazi, da bi bolnik ne zapustil sanatorija. Ko so se odprla vrata in mu je služabnica prinesla vizitko z imenom novinarja nekega provincialnega časopisa, se je začudil, kaj neki hoče pri njem novinar ob tej uri. Na vizitki sta bila zabeležena dva stavka, ki sta sporočala, da bi novinar vsekakor rad govoril z zdravnikom še danes. Glavni zdravnik je bil sicer malce začuden, vendar se je končno le odločil, da novinarja sprejme. Služabnica je čez kratke čas privedla nočnega obiskovalca v sobo. Zdravniku se ni niti sanjalo, da stoji pred njim nekdo, ki je in ni tisto, za kar se izdaja. Nihče bi namreč ne mogel zanikati, da je Bill reporter, hkrati pa je bilo tudi res, da pustolovski Anglež ni prišel z novinarskimi nameni. Vljudno in skromno je poprosil zdravnika, naj mu oprostí, ker ga vznemirja ob tej uri, žal pa ne more drugače, kakor da izpolni ukaz glavnega urednika, ki je nekje slišal, da se je zdravje princa Ahmeda Seifedina občutno poslabšalo.

Prišel je, da bi zvedel, če so te informacije resnične.

Zdravnik je Billu ponudil stol. Za hip je zamišljeno pogledal skozi okno na park, ki se je potapljal v temi in kjer je bilo komaj še mogoče razločiti obrise prinčevega paviljona. Seveda ni mogel niti slutiti, da sta prav tisti hip bolničarka Bessy in njen kolega na poti v prinčev bivališče, da ujetnika popeljeta na vrh, od tam pa na cesto, kjer je z ugasnjenimi lučmi čakala limuzina. Pred glavnim vhomom v sanatorij se stal drug avtomobil, v katerem se je pripeljal lažni novinar provincialnega časopisa.

Bill je imel nalogo zadržati zdravnika toliko časa, da spravi ta podkupljena strežnika princa Ahmeda na varno.

Zdravnik je pričel s svojo učeno razlago. O kakršnem akutnem poslabšanju ne more biti govora. Tesno je princ popolnoma zdrav, vendar je njegovo duševno stanje res vsak dan bolj brezupno. Popolnoma izključeno je, da bi lahko princ v doglednem času zapustil sanatorij.

Takrat je zazvonil telefon. Vzrok je bil pravzaprav nenačuden. Seč carigrajske obveščevalne službe je bil v pravem pomenu genialna glava.

AHMED

ZARADI POŠKODB — UMRL

V križišču Dečkove ceste in ceste na Ostržno je pred dnevi prišlo do težje prometne nesreče. Mopedist ALBIN FLIS doma iz Socke pri Vojniku je pripeljal iz smeri Ljubljanske ceste in v omenjenem križišču izsiljeval prednost pred tovornim vozilom CE 21-35, ki ga je upravljala JOZE SKORNSEK iz Topovelj pri Braslovcah. S prednjim delom vozila je mopedista zadel in ga zbil po cestniški. Mopedist je pri nesreči utrpel težke poškodbe po glavi in je po prevozu v celjsko bolnišnico umrl.

PADEL VINJEN KOLESAR

FRANC ROŽAJ, doma iz Topolišnice nad Soštanjem se je vinjen peljal s kolesom proti domu in med vožnjo padel. Pri padcu se je težje poškodoval po glavi in so ga morali prepeljati v celjsko bolnišnico.

VINJEN NA MOPEDU

Po cesti iz Tinskega se je peljal proti domu v Loku pri Zusmu mopedist ANTON GOBEC. Približno 700 metrov pred Loko je zaradi vinjenosti padel in se huje poškodoval po glavi. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico.

VOZIL BREZ VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA

Po cesti III. reda na Polzeli je voznik brez vozniškega izpita MARJAN NOVAK iz Orehove vasi upravljala neregistrirano iz starega osebnega avtomobila predelano poltovorno vozilo. Med vožnjo ga je začelo zanašati, zdrknil je s ceste in se prevrnil na streho. V tej črni vožnji je sodelovalo pet oseb, med njimi tudi ANDREJ KORBBER, ki si je med nesrečo zlomil obe roki, FRANC GLAVNIK pa se je lažje poškodoval. Voznik MARJAN NOVAK nesreče ni prijavil, vendar so varnostni organi prekršek ugotovili in izvedli, da je bil voznik kljub neizkušeni tudi vinjen.

NESREČA ZARADI VZPOREDNE VOŽNJE

Po cesti II. reda iz Mozirja proti Zgornji Savinjski dolini sta se v večernih urah peljali s kolesi vzporedno MARJA RIHTAR in ANGELA MLINAR, obe doma iz Szentjanza. Malo pred Okonino je za nima pripeljal motorist MATIJA NEDVEZNIK s sopotnikom JANZI STIBLICEM in se zaletel v kolesarja. Po trčenju so vsi padli. MARJA RIHTAR se je težje poškodovata, ostali trije pa lažje.

VOZIL S PREVELIKO HITROSTJO

Pred vasjo Čirje pri Raki je voznik osebnega avtomobila LJ 326-14 ALOJZ PINTARIČ zaradi prevelike hitrosti in slabega cestnišča v nepreglednem zavoju izgubil oblast nad vozilom. Začelo ga je zanašati, tako da se je zaletel v breg ob cestnišču in se prevrnil nazaj na streho. Na vozilu je pri nesreči nastalo za 400 tisoč dinarjev škode.

VODIL VPREGO BREZ LUČI PO LEVI STRANI

Iz Drazmirja proti Soštanju je v večernih urah vodil vprego MIHA VIDENSEK po levi strani cestnišča. Voznik je stopel za vprego skupaj z LEOPOLDOM KLANČNIKOM. Za njima se je pripeljal s motornim kolesom CE 16-278 HERMAN ARLIC iz Gaberja pri Soštanju ter se zaletel v sopotnika in voznika vprega. Vsi trije so padli. Leopold Klančnik se je pri padcu težje poškodoval, ostala dva pa lažje.

POČILA MU JE VZMET

Med vožnjo po cesti II. reda v Vebnem pri Sentjurju je vozilu CE 79-83 počila vzmet v amortizerju; vozilo je zaneslo na levo stran cestnišča pred osebni avtomobil CE 88-98, ki ga je upravljala ALOJZ MASTNAK iz Velenja. Prišlo je do trčenja, pri katerem je bilo za pol milijona dinarjev škode.

ZAVOZIL S CESTE, DA BI PREPREČIL TRČENJE

Pri Konjicah, v vasi Dobrnež se je na cesti I. reda pripetila prometna nesreča, ki bi lahko imela težje posledice. Voznik avtomobila CE 65-78 STANKO GRABENŠEK, doma iz Lopate pri Celju je peljal proti Mariboru. V vasi Dobrnež mu je pripeljal nasproti voznik tovornega vozila CE 96-76 JOZE ARBAJTER, doma iz Trnovca ter zavil na levo, da bi preprečil trčenje z osebnim avtomobilom izza katerega je peljal v prekratki razdalji. Tedaj je zavil v levo tudi voznik avtomobila, da bi se izognil trčenju s tovornim vozilom in zavil v občestni jarek, kjer je zadel v drog električne napeljavice. Pri nesreči je bil lažje poškodovan le potnik MISO BROZ. Škoda je ocenjena na 900 tisoč dinarjev.

NI ZASENČIL LUČI

Med vožnjo po cesti III. reda je v Arcelinu pri Vojniku prišlo do prometne nesreče, ko voznik osebnega avtomobila CF 67-64 MILAN FARCNIK pri srečavanju s tovornim vozilom CE 97-34, ki ga je upravljala KAREL GRAD, doma iz Runtov ni zasenčil luči. Prišlo je do trčenja, v katerem sta se lažje telesno poškodovala voznik FARCNIK in njegova sopotnica ANA KAJTNA, doma iz Ziljanske ulice v Celju. Voznik Farcnik je kazal znake vinjenosti, zato so mu odvzeli kri. Na vozilih je za 250 tisoč dinarjev škode.

ZARADI VINJENOSTI ZAVOZIL S CESTE

Voznik osebnega avtomobila CE 91-83 MILAN KOSTIČ je zaradi prevelike hitrosti in vinjenosti med vožnjo po cesti II. reda v Čatežu na Dolenjskem zavozil preveč na desno in zadel v občestni napis. V vozilu sta bila še RASKA VASILEVIČ in DRAGO RADULOVIC, ki sta se ob nesreči skupno z voznikom lažje poškodovata, na vozilu pa je nastalo za 90 tisoč dinarjev škode.

ČE ODDAJATE SOBO

Morda jo oddajate že več let in imate skušnje in niste v zadregi, če želi gost poleg sobe še sto in sto uslug. Teže se znajde tisti, ki se je šele letos vključil v našo turistično dejavnost. Sobi, ki jo je pripravil, ni kaj reči, je čista, sončna, primerno opremljena in celo vzbuja občutek domačnosti. Teže je z vsem drugim, pa ni treba. Malo samozavesti, pravičen odnos, pravšna mera vljudnosti in uslužnosti ter čisti računi pa bo šlo.

Da, čisti računi za vse dodatne, plačljive in z vaše strani izvedljive usluge, npr. delno ali morda celodnevno prehrano. Ta je iz določenih razlogov često utemeljena skrb marsikaterega turista — dijeta, odpor do »mednarodnih« restavracijskih jedilnih listov, želja po domači hrani, lov za narodnimi specialitetami. Če zmorete in ste voljni opraviti take usluge, se jih lotite načrtno in gospodarno.

● **Načrtno:** dogovorite se z gostom o vrsti obroka, času in posebnih željah, sestavite jedilnik (na uho: v glavnem bodo uporabni tudi za drugo in naslednje izmene, če boste iznajdljivo spreminjali obroke s sezonsko zelenjavo in sadjem).

● **Gospodarno:** dogovorite se za plačilo po predračunu ali obračunu. Pri obeh načinih upoštevajte poleg materialnih stroškov tudi svoje delo in amortizacijo. V poseben zvezek zapisujte vse izdatke, hranite raču-

ne in blagajniške listke. Tako boste lahko ugotovili, če ste realno kalkulirali oziroma boste točno obračunali.

● **Postrezite kulturno!** Prijetno okolje, skrbno pripravljena miza, čista posoda in jedilno orodje — je bolj važno kot dragocen material — pravilno serviranje in vaša urejena zunanost so osnovni pogoji.

● **Gost želi samo zajtrk.** Praviloma mora zajtrk vsebovati 20% dnevnih potreb. Naše navade glede zajtrkov so zelo slabe: v naglici in morda celo stoji nekaj popijemo in že odbrzimo. Skoraj gotovo bo imel vaš gost boljše navade, ne bo v časovni stiski, želel bo kriti potrebo do opoldanskega obroka, da bo zmogel dopoldanski napor pri ogledu krajevnih znamenitosti, izlete v okolico ali kopanje. Upoštevajte njegove navade in pripravite izdatne zajtrke: gnjat, opečena slanina, jajce, kruh, prepečenec, surovo maslo, džem, ovseni kosmiči, sadni sok, sadje, čaj, kava, mleko ipd. Z našimi domačimi kašami, usukanci, močniki ali žganci boste zadovoljivo in izvirno nadomestili razne kašaste jedi iz industrijsko obdelanih žitaric, ki so v navadi pri nekaterih narodih.

● **Gost želi dietno prehrano.** Za razne bolezni so predpisane določene diete in ne morete poznati vseh. V glavnem vam bo gost povedal kaj sme jesti in česa ne sme, če seveda ne bo voljan tudi »grešiti«. Pri dietni prehrani pa je prav tako važen jedilnik kot priprava posameznih jedi. Zato si pomagajte z brošurami o dietni prehrani, ki jih je izdal Zavod za napredek gospodinjstva v Ljubljani, Poljanska 6.

● **Gost želi domačo hrano, narodne specialitete.** No, teh je bogata izbira in prav lahko jih boste vključili v jedilnik: razne obare (kurja, rajželčeva, kunčja, ljubljanska) z ajdovimi žganci; kislo zelje s kranjsko klobaso, pečeno, polenovko, dolejskimi kepami, svinino; štruklji (ajdovi, jabolčni, medeni, orehovi, pehtranovi, skutni, svatovski, kočariški); žlinkrofi (idrijski, koroški, krompirjevi, mesni itd.); gibanice, pogače, zlivanke in še in še, saj jih je za celo knjigo (Slovenske narodne jedi).

Če ste se odločili za take usluge, bodite natančni, skrbni in iznajdljivi, saj drugače kot posameznik ne morete narediti, da bi se naš turistem premaknili s stranskega tira, kot pravi D. Kralj v »Tovarišju«.

Prazniki naj bodo prijetna sprememba

Prazniki so po navadi za gospodinjstvo najtrši delovni dnevi. Zlasti velja to za tiste, ki so zaposlene, pa jim je hkrati gospodinjstvo še vedno ena najtežjih in najodgovornejših dolžnosti. Prazniki so priložnost, da žena in mati opravi vse tisto, za kar ob navadnih dnevih ni bilo časa. To je spomlad generalno — kot ga radi imenujemo — pospravljanje stanovanja, pranje velikega perila, potem seveda neizbežno likanje itd. Prvomajski prazniki nam vsako leto pridejo za ta opravila kot nalašče.

Ne bi zdaj rada razpravljala o tem, kaj pomenijo prvomajski prazniki večini mož in otrok. Vendar po navadi ti proste dneve precej drugače preživijo kot njihova žena oziroma mama. Če pa se boste letos le odločili, da vsi enako prebijete prvomajske praznike, storite to temeljito. Pojdite se kam potepat, privoščite si prijeten piknik, ne kuhajte juh in znebite se obiskov. Naj bodo prvomajski prazniki prijetna sprememba v sicer morda malo monotonom ali pa vsaj ustaljenem dnevnem redu vašega življenja!

MANEKEN

Junjska številka »Manekena« nas spominja na to, da bi morali biti že v visokem poletju. Zal nam vreme vztrajno najaja, pa premljujemo, če je sploh še čas, da si ukrojimo poletno obleko. Če pa se bomo za to vendarle odločili, bomo v junjski številki »Manekena« našli nekaj zanimivih in lepih modelov. Na prvih straneh so poletne obleke iz svile, žoržeja in drugih lahkih materialov, tudi za sinitetno nekaj idej, v »Manekenu« je še nekaj modelov za plažo in sport ter redne rubrike o kozmetiki, modi itd.

ATOMSKE TOPLICE LEGENDA ALI PRIHODNOST?

Zdravje je največje bogastvo človeka in zanj vsakdo napne vse sile. Dostikrat omaguje organizem, ko zdravnik želi z znanstveno logiko potegniti črto, toda človek se veruje z nerazumljivo trdnostjo, da so morda še prava zdravila na svetu, da narava skriva prvine, ki jih znanost še ni dognala. In dobro je, da človek veruje v življenje!

V iskanju zdravja je vselej dovolj skrivnostnosti, včasih skoraj mističnega pričakovanja, da se pač mora nekaj zgoditi, da se v zapletenem organizmu odvija proces, katerega zakonitosti dostikrat tudi strokovnjakom niso povsem znane. Boj za življenje ni enostaven; ne gre za to, kdor bo odbil koso iz rok okostnjaka, kot se simbolično prikazujejo konce življenjskega procesa. Splet motenj v živem telesu se lahko razvija v neštetih odtenkih, v globinah tkiva bodisi v krvi, kostnem mozgu mišičevju, prebavilih ali živčnem sistemu, bodisi na osnovi zajedalcev, neravnovesja v osnovnih gradivih telesa ali zunanjih prekinitev za življenje potrebnih tokov in procesov.

Se danes, čeprav smo v atomskem veku, mnogi iščejo utehe celo v bajanju in posebni moči, ki bi jo naj imeli posamezniki. Skrivnostni napitki posebni talismani, abrakadaberski gibi naj bi vračali zdravje v onemoglo telo. Očiten nesmisel; pa vendar pogostokrat se poslednja iskrica upanja, ki poblisne v utrujenih očeh. Torej, če se dogaja še to, potem ni čudno, da mnogi zaupa-jo nenavadnim naravnim virom. Za čaranje, vražarstvo in padarstvo se celo v tehnično zelo razvitih deželah, kot v Nemčiji in Franciji najde dovolj primerov, o katerih so morala razpravljati celo sodišča. Naravni viri pa so najbolj pogosto različni vrele, ki se od navadne studenčnice razlikujejo po sestavi in tudi toploti, po posebnih lastnostih. To pa je že dovolj, da vzbudi pozornost. Danes imamo dosti pripomočkov, da lahko nepristransko ugotovimo strukturo vode, radioaktivnost, toploto; poznamo določene učinke načlovekov organizem, ki jih povzročajo različne mineralne vode, vendar ljudje poznajo še lastne izkušnje, svoje občutje in težko je dopovedati drugače. Topli vrele pri Podčetrtku, ki se jih je prijelo sodobno ime »atomske toplice«, so značilen primer, kako veliko moč ima ljudsko izročilo, kako veliko je zaupanje v napol skrivnostno vodo, ki kaže tudi skrivnost-vendar imajo že svojo pisano ne učinke. Tu se začneja zgodovina topli, ki še niso toplice, pa preteklost. In še danes nihče ne ve, ali bo ostalo samo pri pripovedovanju, legendi o topličah, ki so se baje že nekoč pogreznele in so se v njih kopali že rimski legionarji, ali bo prihodnost dala novo zdravilišče in središče za oddih? Stevilni gostje so prihajali in še prihajajo. Pred nekaj leti so »atomske toplice« odjeknile po vsej deželi kot posebna senzacija. Ljudje so krenili k blatnim izvirov kakor nekoč romarji, da bi se jim izpolnile želje po zdravju.

Mit, resnica in domišljija se prepletajo okoli vrelecev pri Podčetrtku na obeh straneh Sotle, ki pa v bistvu niso čisto nič nenaravni in tudi ne edinstveni. Nihče pa ne more trditi, da nima-

jo pogojev za razvoj, da niso prijetno bogastvo za idilično pokrajino ob Sotli, da ne obetajo prihodnosti, da so brez blagodejnih in zdravnih učinkov. V naslednjih odstavkih bi radi povedali prav to, kako so ljudje sple-tali sloves »čudežnih« vrelecev, kaj so rekli strokovnjaki in kaj je danes novega pri »atomskih« vreleih ob Sotli.

VOJNA JE KRIVA

»Atomske toplice« niso nekakšen izum zadnjega desetletja; domačini so toplo vodo poznali že iz davnih dni. Marsikakšen popotnik se je čudil, ko je v mlaki blizu Sotlarjevega mlina celo pozimi zagledal boso in spodrečno dekle, kako pere ob pečini. Iz vode se je kadilo, kot bi kurili pod skalo. Domačinke so že z roda v rod hodile pral na Toplice. Seveda, zaradi toplih vrelecev pravijo kraju Toplice, čeprav se naselje na hrvaški strani Sotle imenuje Harina Zlaka. Na slovenski strani pa ni naselja, najbližje stoji na eni strani Cvehova hiša ob kamnolomu in na drugi strani Juračičeva domačija pri Palčeku. Avtobusni sprevozniki poznajo samo postajo Toplice in nihče tam naokoli ne bo rekel drugače kot Toplice, pa čeprav gre za Harino Zlako. Ime Toplice je že staro prav gotovo za nekaj rodov v zgodovino.

Kdo bi vedel, če je res? Razi-skali se niso ljudsko izročilo pa je oživel zlasti še pred desetimi leti, ko se je razširil glas o zdravilni radioaktivni topli vodi pri Podčetrtku. Razgovor z obso-telskim očancem, ki ga je zabe-žil tednik 1956, leta slikovito kaže to: »Meni je pokojni oče — naj v miru počiva! — pravil, da so nekoč pred stoletji tu bile prave toplice, ki pa so se pogreznele. Vidite, šment, to pomeni, da so se že takrat zdravili. Če drugega ne, pa revmatizem. Kor-le, saj ne vem, če ga poznate, si je ozdravil revmatizem ko že hoditi ni mogel več. Tod so se zdravili še stari Rimljani, ker je tu tekla tudi Rimska cesta. Takrat so baje bile toplice... Pa šele zadnje čase so zagnali takšen ples okoli tega. Kar jaz vem, so hodile perice sem pral, še moja stara ki jo je kljub vsemu že pred leti pobralo... Zdaj jo pa se pijejo povrhu. Jaz, da vam povem, pa že raje spijem kupico božje kapljice izpod gore, ki me tudi pomladi hehe...»

Resnica se je prepletala z bajko. Toplice naj bi se pogreznele po »kazni božji«, ker so se menda hodili kopat v Evinih oblekah, morda že Rimljani in Rimljanke ali brhke Obsoteljčanke, ali pa tudi grajska gospoda, ki naj bi imela tam svoj bazen. Domišljija je razvila še ob napol stroh-nelih deskah in rešetki, ki so jo našli v močvirnem blatu. To je baje bil še dobro ohranjen hrastov pod, odvodni kanal in zarjavela rešetka ostanki pogrez-njenega kopaljšča. Domnevali so tudi, da je izkoriščanje vode v zvezi z olimskim samostanom, kjer so pavlinci pripravljali zdravila in morda uporabljali učinkovito toplo vodo. Popolno-ma neosnovano ne bi bilo predvidevanje, da je tu bil nekoč kopaljški bazen, ker že samo topli voda je prijetna za kopel. Sotla še danes pogosto poplavlja in kopaljšče je lahko dokaj hitro zginito v črnem blatu; zlasti še, če je bilo narejeno samo kot malo večje hrastovo korito. Dalje

Enobarvni klobuček in torbica sta za poletno sezono zelo eleganten modni dodatek. Torej vzemite v roko iglo, volno in po enem tehle načinov dopolnite svojo garderobo.

SPANJE IN ZDRAVJE

Spanje igra v našem zdravju, tako fizičnem kot duševnem, veliko vlogo; dolžina in kvaliteta spanja pa sta zelo važni toda popolnoma različni stvari. Kako bi dobro spali? Morda takole:

Vsaj tri do štiri ure pred spanjem se izogibajte kavi,čaju, alkoholu in mastnim ter močno začinjnim jedem; večerjajte dve uri pred spanjem.

Tisoče ljudi ima ureče sanje, še večje število ljudi pa spi slabo. Tu-

di zaspati moramo znati, najvažnejše je, da spanca ne forsiramo. Na spanec, na dober spanec se lahko pripravimo, če se pred spanjem sprehodimo, če malo pretelovadimo pri odprtem oknu, če se skrbno umijemo ali se celo okopamo v mlačni vodi. Brez skrbi lahko zvečer berete zabavne knjige — seveda ne kriminalke — ali poslušate glasbo. Iz spalnice odstranite vse izvore izparevanja — živali, ogenj, cvetje in pustite odprta okna. Sobna temperatura naj ne preide 18 stopinj, ne sme pa biti tudi nižja od 15 stopinj. Zaspimo postopoma. Najprej se sprostijo večje mišice na nogah, rokah in vratu. Potem se sprostijo manjše mišice: na prstih, stopalih itd... Tudi čutila se postopoma us-pavajo. Najglobejše je spanje v začetku. V budno stanje se vračamo po obrnjenem redu.

Poizkusite teh nekaj nasvetov — morda boste le lažje zaspali in ime-li boljši spanec.

Kljub neurejenemu izviru se ljudje kopajo

MADALYNE MURRAY ali ameriški srednji vek

ukradena reportaža

Iz dneva v dan so prihajala pisma: ... »Morali bi vas ustreliti!«, »Zakaj ne greš s svojimi norjaki v Rusijo?«, »PROKLETA ZVER!«, »Jaz te bom ubil, bog mi pomagaj!«.

— Telefonski pozivi so postajali prava kanonada pretenj in žaljk.

... njenega najstarejšega sina Billa, ki ima 17 let, so skupine mladih katoličanov najmanj stokrat prematle... Mlajši 9-letni Garth celo v spanju vrišči od strahu, ker ga njegovi sovrstniki vsak dan napadajo...

Se manj pa so Baltimorčani bili veseli, ko so te stvari zašle preko časopisja v javnost. Dva dni po reportaži v »TIME« je nekdo zadavil mačko Madalyne Murray ter jo vrغل skozi okno v dnevno sobo. Na mačkinem repu pa je bilo pripeto sporočilo: »To se bo tudi tebi pripetilo!«

In poplava grozljivih pisem se je sedaj podesetorila.

KRŠCANSKA PISMA

Madalyne ima celo zbirko pisem in jih spravlja v posebnem fasciklu, ker ima namen, da jih objavi pod skupnim naslovom: »KRŠCANSKA PISMA«.

Da bi se vsaj malce zaščitila, si je nabavila dresiranega psa nemškega ovčarja »Tsara«. Toda dobri Baltimorčani so si izmislili nove »načine«. Posodo za smeti so ji vedno znova prevrnili, sina Billa je prometna policija vedno kaznovala z globo, če se je peljal v mestu ali če je šel peš.

Nekoč pa je nekdo hotel zažgati Madalyneino hišo, a je moral zaradi Tsarove budnosti pustiti na bojišču del konfekcije in požigalsko orodje. In ko se je Mada-

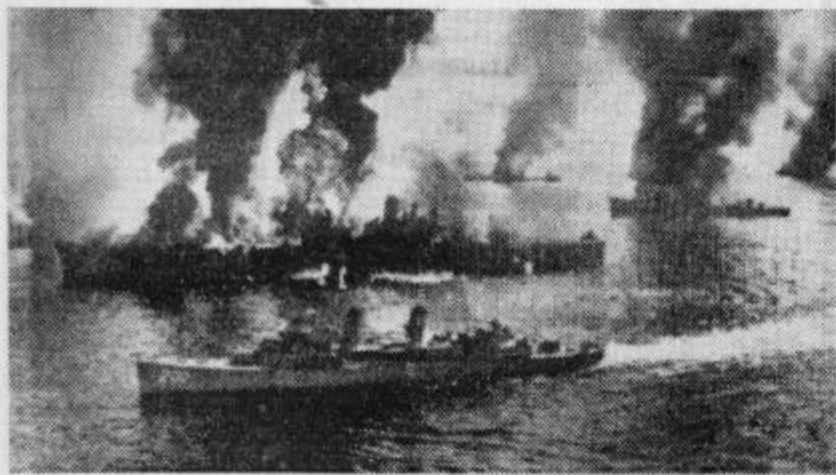
lyne nekega dne vrnila iz pisarne, je v hiši zatekla dva detektiva, ki sta pregledovala njeno korespondenco. Javila je policiji, toda noben sodnik ni hotel izdati naloga za aretacijo samovljnih obiskovalcev — čeprav bi to moral storiti po zakonu.

Madalyne pa ta slučaj ni pustila pri miru. Odkrila je, da v slučaju, če noben sodnik noče izdati naloga za aretacijo, lahko to zahteva od velike porote. Najela je lokalnega advokata Leonarda Korpelmana. Toda, ko je le-ta prišel v mestno sodišče, kjer zaseda velika porota, so ga aretirali z obtožbo, da moti delo sodišča. Sodnik ga je obsodil na globo 25 dolarjev in ker ni imel dovolj seboj, je moral v zapor, kjer je obsedel dva dni. Madalyne je zanj plačala globo, toda Korpelman se je toliko prestrašil, da je odbil nadaljnje zastopanje Mur-rayeve.

SLUČAJ SUZANE ABRAMOWITZ

Naslednje dejanje te drame pa se je začelo s pobegom sedemnajstletne Suzane Abramowitz, ki se je zaljubila v Madalyneinega sina Billa. Suzanini starši obtožujejo Madalyne in njenega sina, da so pregovorili njeno hčer, naj izstopi iz občestva vernikov. Suzana pa trdi, da jo je oče, ko je zvedel za njena čustva, začel pretepati (izbil ji je nekaj zob), ji ni dajal hrane in jo je zapiral v hišo, končno pa jo je nagnal od doma in ona se je zatekla k Murrayevim.

To pa je Suzaninega očeta tako razbesnelo, da je zahteval od sodišča, da se Suzana stavi pod varuštvo njene tete. Suzana je na sodišču povedala, da jo je oče tako udaril, da si je zlomil kost v pesti, toda sodišče je ugodilo očetu želji.

VELIKA POMORSKA BITKA MED AMERIŠKIMI IN JAPONSKIMI BOJNIMI LADJAMI V DRUGI SVETOVNI VOJNI. NA LEVEM POSNETKU JE »OHRANJEN« DRAMATIČNI TRENUTEK, KO JE JAPONSKA FLOTA ZA GORELA. POSNETKU SPLOH NI VIDEVI, DA NI ORIGINALNE, TO OPAZIMO SELE, CE POGLEDAMO DESNO SLIKO, KJER SI OJI ADMIRAL (BERI: REZISER) OTTO PREMMINGER NA MINIATURNI AMERIŠKI KRIZARKI TIK PRED PRICETKOM ZGODOVIN SKE BITKE. OSEM TEDNOV PRIPRAV, PET MINUT TRAJANJA SCENE, O STROŠKIH PA RAJE NE GOVORIMO.

150 MILIJARD DOLARJEV

Po podatkih, ki jih je pred časom objavil mesečnik »LE COURIER« so celotni stroški za oboroževanje v letu 1962 znašali nekaj nad 120 milijard dolarjev. Od takrat pa so se ti stroški znatno povečali in tako predvidevajo, da v letu 1964 znašajo najmanj 130 do 150 milijard dolarjev.

Teško si je zamisliti, kaj pravzaprav predstavlja ta številka, zato bomo to bolje doumeli v primerjavih. Tako na primer predstavlja 120 milijard dolarjev dobrih 10 odstotkov celotne svetovne proizvodnje. Če primerjamo to vsoto z narodnim dohodkom vseh dežel v razvoju (tako-

imenovana »tretjina sveta«), pomeni to dve tretjini.

Danes je pod orožjem okrog 20 milijonov ljudi (več kot vseh prebivalcev Jugoslavije!). Če pa tej šte-

vilki še dodamo tiste, ki direktno delajo za oboroževanje, dobimo številko 50 milijonov. Glavna stroškov (85 odstotkov) odpade na sedem dežel: ZDA, SSSR, Veliko Britanijo, LR Kitajsko, Kanado, Francijo in Zapadno Nemčijo. Prav težko je izračunati, kaj bi svet pridobil, ko bi vse države pristopile k splošni razorožitvi. Zanimivo pa je, da bi lahko dobili za vsoto, ki je potrebna za konstruiranje prototipa novega lahkega bombnika, 30 kompletno opremljenih tehničnih ali medicinskih fakultet za 1000 študentov, ali pa bi s to vsoto lahko dali letno plačo 250.000 profesorjem, ali pa zgradili 75 najmodernejših bolnišnic, od katerih bi vsaka imela po 200 postelj, ali proizvedli 50 tisoč traktorjev ali morda 15 tisoč kombajnov.

ZNANOST — TEHNIKA — MEDICINA

LASERSKI VRTALNI STROJ

V sodobni znanosti in tehniki laserjevi žarki vse bolj dobivajo svojo praktično veljavo. Njihova proborna moč se uporablja za najrazličnejše potrebe, posebej pa se uveljavlja v elektronski industriji za vrtnanje skoro nevidljivih luknjic v metal, in to celo do velikosti pettisočink milimetra.

GIGANT ZA HLAJENJE

Ceškoslovaška industrija je pred nedavnim uspela izdelati dinstven turbokompresor za hlajenje. Zmogljivost tega giganta za hlajenje je en in pol milijona kilokalorij na uro pri temperaturi do minus 110 stopinj. Ta gi-

gant za hlajenje je po svoji konstrukciji in velikosti edinstven primerek in je zaenkrat unikat na svetu. Izdelali so ga za potrebe novozgrajenega kemijskega kombinata v Sovjetski zvezi.

SONCNA PEC

V Ameriki so znanstveniki končno uspeli pretvoriti sončno toploto v električno energijo. Na vrhovih Rocky Montaine v Coloradu so zgradili ogromno parabolično zrcalo s premerom 4 metrov. Sončni žarki v žarišču tega ogromnega zrcala dajo visoko temperaturo okrog 1.100 stopinj. In prav ta sončna peč služi za poizkuse pretvarjanja sončne energije v elektriko.

ANEKDOTE

Kot vsi učenjaki, je bil tudi Kant zelo raztresen človek. Nekoč je prišel v knjigarno in knjigarnar ga je vljudo vprašal, kaj želi. Kant ga je zamišljeno pogledal in vprašal: »Glejte, čisto sem pozabil, kaj sem hotel kupiti! Toda nič zato, dajte mi nekaj podobnega.«

Duhovitemu satiriku Gogolju je v družbi postalo slabo. »Hitro mu pomagajte!« je vzkliknila gospodinja, »dva naj ga držita, eden pa mu naj vlije žganja v usta!«

»Ali me ne bi mogel držati eden in dva vlivati?« je šepetaje vprašal Gogolj.

Neka dvorna dama je zatrjevala Metternichu, da ima le 40 let. Znani reakcionar jo je zavrnil: »Kako vam ne bi verjel, ko me pa že dvajset let prepričujete o tem!«

BRALCI O...

MILKA MAJČEN IZ GRAISKEGA DVORRA PRI RADOVLJICAH

Zelo mi je pri srcu vaš list, ki ga vsako soboto težko pričakujem, a se težje je, če izostane. Letos ga že trikrat nisem dobila in ne vem, kdo je kriv. Zela bi, da mi ga pošiljate redno, ker imam močno domotozje in mi je CT v veliko uteho. Posebno zdaj se mi je še bolj prijel, ko ste začeli z zgodbo o »Razbojniku Guzaju«. Zelo mi je zanimiv, da komaj čakam naslednje številke. Pa tudi »Bori«, postaja smrti mi zelo ugaja in si oboje izrežujem. Upam, da bom list redno sprejemala. Zelim še, da bi pri delu lepo uspevali, da bi list vseboval za vsakogar nekaj. Gospodinjinih nasvetov nikoli ni preveč, vem pa, da zelo stiskate s prostorom. Mlada sem, zato črпам iz priložnosti nasvete za svojo prihodnost, da bi bila čimbolj sveta in prosta pot v življenju. Upamo, da boste od slej CT redno sprejemali in vam želimo kar najboljši srečno razpoloženje ob tedniku in v življenju.

piseta:
**IKOVIC
KLANČNIK**

BOJ NA KAČJJKU

riše:
**PETER
KRIVEC**

10. 7. 1965 — St. 27
Casopis je ustanovil okrajni odbor SZDL. Izšel je 2. 6. 1945 kot »Nova pot«, do 1955 kot »Savinjski vestnik« in dalje kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1965 ga soustanavljajo občine: Mozirje, Laško, Celje, Sentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah, Zalec in OO SZDL Celje. — Urejujejo: Rudi Lečnik, glavni urednik; Drago Hribar, odgovorni urednik; Borivoj Wudler, tehnični urednik; Ivica Burnik, Jože Klančnik in Janez Sever. — Tednik izhaja ob petkih. Izdaja in tiska CP »Celjski tisk«. — Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon: 23-72. Tekoči račun 603-11-1-656. Cena posamezne številke 30 din. Letna naročnina 1.200 din; polletna 600 din; mesečna 100 din. Ino, zemstvo 2.400 din. Rokopisov ne vračamo.

Med Svabi je bilo več Lojzetov, ki so drugi dan godovali in ker v bližini Čaširca pri povratku v Solčavo opazili skupino ljudi in menili, da so partizani, so se utaborili pri Stiftarju, Majdaču in Martincu. Slednjemu so zaklali prašiča, Stiftarjeva pa je morala sprazniti sodek in peči kruh.
Pijača jih je kmalu omečkala. Wegel jih je

svaril, kajti čutil je, da bo odhod težavnejši kot je bil prihod. Ni mu ugajalo, da nikjer ne vedo nič o partizanih, čeprav si jih vsepovsod lahko čutil. Lashof pa se ga je nadeval in naduto ugovarjal Wegelnu. »Da ne bi šli po cesti s kompanijo? Mm! Le kdo nas bo napadel? Nekaj rafalov, pa je bodo odkurili!«
»Poizkusimo preko Bele peči!« je predlagal

Wegel in iskal pot po vojaškem zemljevidu. »Tale ožina pod Raduho mi nič kaj ne diši!«
»Aber ja!« ga je zavrnil Lashof in zvrnil kožarec vase ter si z drugo roko obrisal mastno usta. »Tu imamo cesto, tam pa so gozdovi!«
»Prav!« je omahovaje pritrldil hauptman Wegel, ki je čutil, da je ob Lashofu popolnoma izgubil vajeti iz rok.